

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 4/2007 - 54 pàgines
Sessió ordinària del dia 15 de març del 2007

El dia 15 de març del 2007, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 9/2007, que és el següent:

Punt Únic: Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2007, així com del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringueret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany

M. I. Sra. Eva García Pastor
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Presidència i Finances; Manel Pons Pifarré, Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar Social i Família; Joel Font Coma, Ministre d'Economia; Roser Bastida Areny, Ministra d'Educació i Formació Professional; Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Habitatge, Ensenyament Superior i Recerca; Carles Font Rossell, Ministre d'Esports, Joventut i Voluntariat i Pere Torres Montellà, Ministre d'Agricultura i Patrimoni Natural.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

Punt Únic: Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2007, així com del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

L'Informe de la comissió ha estat publicat en el Butlletí número 8/2007 del 22 de febrer i el Sr. Vicenç Alay Ferrer ha formulat tretze reserves d'esmena.

Primerament, dono la paraula al Sr. Jordi Jordana Rossell, ponent de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost per exposar l'informe.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 23 de gener, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2007, i com a tal exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades els dies 31 de gener i el 8 i 14 de febrer del 2007, ha examinat el Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2007 i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de llei s'hi han presentat un total de 63 esmenes de les quals: 36 esmenes han estat presentades per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, 26 han estat presentades pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, i 1 esmena ha estat presentada per part del Grup Parlamentari Liberal.

De les esmenes presentades: 5 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 5 esmenes s'han aprovat per majoria, 4 esmenes s'han transaccionat per unanimitat, 34 esmenes no han estat aprovades i 15 esmenes han estat retirades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana per la seva lectura.

Doncs, acabada la intervenció del ponent i si no hi ha cap proposta per agrupar les reserves d'esmena, segons disposa l'article 101.2 i 111 del Reglament del Consell, procediríem al debat i votació dels articles objecte de les reserves d'esmena. Procedirem a les seccions i, finalment, procedirem al debat i votació

d'aquelles parts del text que no han estat objecte d'esmena.

Sí, Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Avui em toca obrir a mi aquesta tanda de reserves d'esmena. Us dic que ho faig per obligació moral i, a més amb el plaer de fer-ho i poder cridar l'atenció, i que la gent que ens escolta se n'adoni que no som tan negatius perquè som un grup parlamentari constructiu, però que nosaltres fem els deures.

L'esmena que avui presento al davant de la Cambra és la nostra esmena número 9 i que deia: "Es proposa suprimir l'article 8 i, conseqüentment, renumerar els articles posteriors."

Em permetré llegir l'article 8 de la Llei del pressupost que diu així: "Article 8. Contractes de treballs tècnics i de serveis. En tot allò no previst en el capítol V..."

El Sr. síndic general:

Sr. de Haro, si em permet un segon, entendríem que està proposant d'agrupar alguna esmena?

El Sr. Ricard de Haro:

No, és l'esmena número 9, nostra.

El Sr. síndic general:

Si em permet un segon que haviem d'anar cap al Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Hem ordenat les esmenes de l'altre dia, i parlant amb el secretari vam acordar l'ordre i l'agrupament en el que es faria, i no he tingut cap nota en contra, i ara li acabo de passar un paper dient qui serà, en cada una de les esmenes, el membre del nostre grup que la defensarà.

En tot cas, ara entenc que el Sr. Ricard de Haro ha començat a defensar la primera reserva d'esmena que haviem presentat.

El Sr. síndic general:

Molt bé. Si em permet un segon Sr. de Haro abans que recuperi la paraula entendríem que amb la proposta que s'havia fet anteriorment, -i així ho he de sotmetre a la Cambra, que quedarien 9 debats de

reserves d'esmena que serien de la següent manera: l'esmena número 9, les esmenes 17 i 15 en el segon punt, l'esmena 23 com a tercer punt, les esmenes 29 i 30 com a quart punt, l'esmena 32 com a cinquè punt, la 38 com a sisè, la 43 i 44 com a setè, la 46 i 48 com a vuitè i la 60 com a novè.

Entendríem, doncs, que això...

Sr. Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

La 17 i la 15, no. La 17 i la 45, deu ser.

El Sr. síndic general:

La 17 i la 45. M'he enganyat en la lectura.

Doncs, entendríem que quedarien agrupades amb aquests nou punts.

Molt bé, doncs, dit això, Sr. de Haro, ara sí que podeu continuar, i perdoneu la interrupció.

Entraríem ja en el debat de l'esmena número 9.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Reprenc i enumero o llegeixo l'article 8 que és el que demanem de suprimir de la Llei del pressupost, i aquest article diu: "Article 8. Contractes de treballs tècnics i de serveis. En tot allò no previst en el capítol V, "Contractes de treballs tècnics i de serveis" de la Llei de contractació pública del 9 de novembre del 2000, s'aplica el que disposen els capítols II i IV en relació amb els contractes d'obres i de subministraments, respectivament, segons l'objecte del contracte que més s'hi assimili."

Bé, aquest article número 8 és el mateix que en la Llei del pressupost de l'any passat hi constava.

L'any passat aquest grup parlamentari va fer una esmena, i en veure que no va ser acceptada -no va ser aprovada aquesta esmena-, no vam fer la reserva d'esmena perquè vam trobar que la pretensió d'aquest article suplia una mancança de la Llei de contractació pública amb un articulat de la Llei del pressupost. En ser el primer pressupost vam considerar, -i teníem la bona voluntat que tenim de construir-, vam considerar que el grup parlamentari, el propi Govern, prendria nota d'aquesta esmena i que aquest any no es repetiria; quina ha estat la nostra sorpresa quan aquest any, sense canviar ni una coma ni un punt, s'ha tornat a repetir.

Aquest article, la pretensió que té, i el que s'entén és suplir la mancança d'un articulat de la Llei de contractació pública.

L'any passat ho vam deixar sense reserva d'esmena per això que he dit ara. Teníeu de fer els deures, grup parlamentari i Govern, i no els heu fet. Aquest any hem decidit fer la reserva d'esmena i, per tant, aixecar-ho aquí a la Cambra perquè la gent se n'adoni d'això, que nosaltres no tot el que fem és per trencar, ni tot el que feu vosaltres, nosaltres ho considerem negatiu, sinó que som persones i sabem que les coses s'han d'anar millorant i perfeccionant, però en vista a què malgrat que l'any passat ja se us va cridar... no l'atenció però sí que se us va remarcar que això no era correcte, que això no podíem suplir-ho per un articulat de la Llei del pressupost, una mancança de la Llei de contractació pública, ho vam deixar així, però hem vist que durant aquest any no s'ha rectificat, i heu tornat a incidir.

Per això ara us demano que ho tingueu en compte, i que considereu que això no és correcte i, per tant, que tingueu en compte aquesta esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. de Haro.

El Govern desitja intervenir ara o al final?

Al final? Bé, doncs, faríem les intervencions per part dels grups parlamentaris.

Pel CDA + Segle XXI, el Sr. Enric Tarrado té la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

L'esmena número 9 de la ponència presentada i reservada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata proposa la supressió de l'article 8 del Projecte de llei del pressupost relatiu als contractes de treballs tècnics i de serveis.

Des de CDA + Segle XXI considerem que cal tractar d'evitar que la Llei del pressupost introdueixi modificacions singulars a la legislació general, excepte quan aquesta legislació ho prohibeixi de forma específica.

No és aquest el cas que ens ocupa. L'article 8 del Projecte de llei del pressupost fa una interpretació extensiva de la Llei de contractació pública, fins al punt que es pot arribar a considerar que modifica el seu contingut.

Per la seva part la Llei de contractació pública estableix diferents modalitats de contractes en funció de l'objecte dels mateixos, i no preveu en cap cas que la Llei del pressupost pugui alterar aquestes previsions.

Pel que s'ha exposat votarem a favor de l'esmena reservada.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal. Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, m'estalviaré primer d'esmentar quin és el meu codi deontològic envers la confecció d'esmenes i la seva defensa, i passaré directament a l'exposat.

L'esmena que avui es discuteix -i ja s'ha dit abans- tracta de resoldre la situació que es produeix en la contractació de treballs tècnics i serveis assimilant-los en la contractació d'obres i subministraments que ja estan regulats en la Llei de contractació pública.

Compartim amb el Govern la inquietud, quan proposa aquest redactat en la Llei del pressupost, i veig que també el compartim amb els dos grups parlamentaris que tots hem notat la mancança que hi ha a la Llei actual de contractació pública en la que fa referència a la contractació d'obres i subministraments.

Doncs, com deia abans, creiem que això s'ha de millorar i, que s'ha de millorar en la forma general, i estaríem d'acord en què es modifiqués i es portés a aprovació la Llei de contractació pública.

Per altra banda ens sembla correcte, contràriament al que han dit aquí, que la Llei del pressupost mencioni el tractament que dona el Govern a aquests casos de subministrament de treballs tècnics per assimilació a la contractació d'obres i no podem compartir l'opinió dels altres dos grups parlamentaris que malgrat veure que hi ha un problema i veure que això és una solució parcial, votant a favor d'aquesta reserva d'esmena el que fan és deixar la situació, al nostre entendre, mal regulada.

Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquesta reserva d'esmena perquè considerem que en la Llei del pressupost la introducció d'aquest article permet que per analogia es resolguin una sèrie de contractes que, efectivament, no estan molt ben resolts a la Llei de contractació pública.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Per part del Govern?

Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Primer, dir que l'article 8 del Projecte de Llei del pressupost el que fa és equiparar tots aquells aspectes que no estan coberts per la Llei de contractació pública.

Els contractes de treballs tècnics i de serveis en el que s'apliquen els contractes d'obres i subministrament, és a dir, no es pretén regular, es pretén aclarir a partir d'aquest article número 8, dient, que els buits legals que existeixen en aquesta Llei de contractació pública que o sinó es basarien en el que és la interpretació del Govern i després amb posterioritat amb la interpretació del Tribunal de Comptes un cop es revisessin els comptes del Govern. I així queda molt més ben definit des d'un punt de vista jurídic i des d'un punt de vista legal amb un millor control, -ja que està regulat per un projecte de llei encara que sigui el del pressupost-, aquest buit legal.

Dit això, i el per què vam ficar aquest article al Projecte de llei del pressupost... dit això, també hem estat treballant durant aquest últim any en tot el que és l'elaboració de la modificació de la Llei de contractació pública, pensàvem que era un tema bastant ràpid i finalment ha estat un tema bastant feixuc i anunciar també que en el proper mes, com a molt tard, entrarem un Projecte de llei de contractació pública on s'actualitza l'existent i s'adapta a la situació actual del país i, per tant, a totes les administracions públiques del país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Sr. Ricard de Haro teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Bé, en primer lloc agrair el suport en aquesta esmena, del Grup CDA + Segle XXI. Satisfacció també perquè des del grup parlamentari i sobretot des del Govern es reconeix aquesta mancança de cobertura legal amb la Llei actual. Satisfacció en saber que d'aquí a un mes tindrem una Proposta de modificació de la Llei de contractació pública, i és tot.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

El Govern desitja intervenir?

Bé doncs, si no hi ha cap més intervenció, passaríem a la votació de l'esmena, recordant que sí és sí a l'esmena i no és no. Doncs, l'aprovació del text quedaria tal com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringuet : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

Sí, Sr. síndic, són 14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat i tal com preveu l'article 77 procediríem tot seguit a una segona volta, recordant que si persisteix l'empat, la reserva d'esmena quedaria refusada.

Sr. secretari si voleu fer la segona volta?

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringuet : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

Sí, són igual 14 vots a favor i 14 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat i veient, doncs, que es manté l'empat, es desestima l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Entraríem al punt número 2.

Reserves d'esmena número 2 i número 10, que corresponen a les esmenes número 17 i 45 de l'Informe de la ponència.

Intervé per defensar-les el Sr. Esteve López. Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Un cop més, i ja en són quatre, des que l'any 2002 el Consell General va aprovar per unanimitat la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat esmenes al Projecte de Llei del pressupost per tal d'intentar aconseguir una cosa tan simple i elemental com és que la pensió de solidaritat, -que tenen dret a percebre les persones amb discapacitat-, que reuneixin els requisits que fixa la Llei, i que sigui igual al salari mínim.

Per això, una altra vegada, proposem, d'una banda, modificar l'article 18 del text articulat del Projecte de Llei, substituint l'expressió "es fixa la pensió de solidaritat en un import del 75% del salari mínim vigent durant l'any 2007" per l'expressió "es fixa la pensió de solidaritat en el mateix import que el salari mínim vigent durant l'any 2007" i, d'altra banda, i en conseqüència, proposem incrementar en 147.000 euros la partida pressupostària destinada a les pensions per a les persones amb discapacitat.

Fins ara, lamentablement, no ens n'hem pogut sortir. No és que enguany tinguem més esperances que els anys anteriors, però, si més no, ho tornarem a intentar.

Per això, permetin-me iniciar la defensa de les esmenes reservades citant textualment alguns preceptes constitucionals i legals.

L'article 4 de la Constitució diu: "La Constitució reconeix que la dignitat humana és intangible i, en conseqüència, garanteix els drets inviolables i imprescriptibles de la persona, els quals constitueixen el fonament de l'ordre polític, la pau social i la justícia."

L'article 5 de la Constitució, diu que: "La Declaració Universal dels Drets Humans és vigent a Andorra.". I recordem-ho, l'article 25.1 de la Declaració determina que: "Tota persona té dret a un nivell de vida que assegurï, per a ell i la seva família, la salut i el benestar..."

L'article 29, de la Constitució diu que: "Tota persona té dret al treball... i a una remuneració que garanteixi al treballador i a la seva família una existència conforme a la dignitat humana..."

Finalment, l'article 1.1 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat diu: "L'objecte d'aquesta Llei és aconseguir que les persones amb discapacitat gaudeixin dels seus drets i les seves llibertats i puguin exercir els deures que els corresponen com a ciutadans i que exigeix la dignitat humana, i també evitar qualsevol tipus de discriminació per raó de la discapacitat."

Aquesta Llei -la de garantia dels drets de les persones amb discapacitat- com el seu nom bé indica, pressuposa l'existència prèvia i el reconeixement d'uns drets a les persones amb discapacitat entre els quals, com no podria ser d'una altra manera, el dret a uns revinguts mínims que permetin a les persones amb discapacitat que no puguin treballar, viure una existència conforme a la dignitat humana.

I si per a les persones sense discapacitat que poden treballar regularment, la Llei fixa un revingut o salari mínim, ja que es considera que per sota d'aquest salari no es pot viure amb el mínim de dignitat que exigeix la Declaració dels Drets Humans i la Constitució, no es pot entendre de cap manera per quin motiu el Govern liberal i el grup que li dóna suport s'entesten a considerar que les persones amb discapacitat només necessiten per poder viure amb aquell mínim de dignitat un 75% dels revinguts que s'asseguren a les persones sense discapacitat que treballen.

Els socialdemòcrates considerem que aquesta discriminació és intolerable i contrària al principi d'igualtat. Els socialdemòcrates volíem l'any 2002, quan vam aprovar la Llei, i continuem volent durant tots i cada un dels anys posteriors, que hem presentat esmenes al Projecte de Llei del Pressupost, que es garanteixi que cap persona amb discapacitat que no pugui treballar pugui percebre uns revinguts inferiors al salari mínim.

Els socialdemòcrates estem cansats... estem farts! de veure i sentir com el Govern liberal parla i parla de polítiques socials, promet que farà moltes coses i quan arriba el moment important, el moment de veritat important, el moment de dotar pressupostàriament els projectes per poder fer

aquestes coses, llavors ja no se'n recorden, ens diuen que ho han d'estudiar o diuen que ja ho faran l'any vinent.

Certament, una de les expressions que més li agrada repetir al Govern liberal, especialment al seu cap, és la d'excel·lència. Sovint hem sentit que el Govern vol fer d'Andorra un país d'excel·lència. Doncs bé, abans d'arribar a l'excel·lència cal passar per la suficiència. Nosaltres, amb aquesta mesura que proposem -fer que la pensió de la solidaritat sigui igual al salari mínim- no gosem parlar d'excel·lència, perquè, evidentment, el salari mínim és això: un mínim. El mínim imprescindible per a poder viure amb un mínim de dignitat. És, per tant, un suficient justet, molt justet. Ara bé, sempre és millor un suficient que l'insuficient que es mereix el Govern quan pretén que les persones amb discapacitat que no disposen de cap altre recurs i que no poden treballar ja en tenen prou amb un 75% del salari mínim.

Per això, permetin-me novament que demani als consellers dels grups parlamentaris que van votar negativament aquestes esmenes en la comissió, que reconsiderin el sentit del seu vot i, si volen avançar cap a l'excel·lència en matèria de polítiques socials, en matèria de garantir veritablement els drets de les persones amb discapacitat, votin afirmativament les esmenes que ara analitzem.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir ara o al final? Al final?

Doncs, pel torn dels grups parlamentaris, pel CDA + Segle XXI la Sra. Lurdes Font, teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

En aquestes esmenes, 17 i 45 de la ponència, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata proposa la modificació de l'article 18 del Projecte de llei del pressupost en el sentit d'incrementar la pensió de solidaritat establerta en l'article 20 de la Llei de garanties de les persones amb discapacitat fins a fer-la coincidir amb el salari mínim.

A la vegada també proposa una dotació de 147.648,43 euros per al Projecte de pensions per a persones amb discapacitat.

D'entrada volem deixar clar que des de CDA + Segle XXI som sensibles a tot allò relatiu al

benestar de tots els ciutadans, i de manera especial al benestar de les persones que pateixen discapacitat.

A la vegada, però, i com hem dit en altres ocasions, també som conscients del fet que abans de fer qualsevol actuació en la matèria que sigui, cal sopesar acuradament les repercussions que aquesta pot generar.

En aquest sentit considerem que les decisions que s'han de prendre en matèria de política social i de prestacions han de ser molt ben medidades a fi de respondre a les necessitats reals dels ciutadans i, alhora, a fi de garantir la seva compatibilitat amb els recursos que es disposa des de l'Estat.

Els grups parlamentaris estan elaborant la nova Llei de la CASS. En aquest sentit, nosaltres entenem que una actitud prudent davant d'això consisteix en esperar a què la comissió especial encarregada d'elaborar l'esmentada Llei acabi la seva feina abans de redefinir la nostra política de prestacions socials.

Per tot això, ens abstindrem en la votació d'aquestes dos esmenes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Passem a la intervenció del Grup Liberal.

Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Segons l'article 20 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, la pensió de solidaritat es fixa anyalment per la Llei dels pressupostos, i l'import mínim d'aquesta pensió no pot ser inferior a la meitat del salari mínim. Aquesta pensió es pot acumular amb altres d'assistencials del Govern, de la Caixa Andorrana de Seguretat Social i amb ingressos procedents d'ocupacions a temps parcial o a baix rendiment, sempre que els ingressos totals així percebuts no superin el salari mínim. En aquest cas, la pensió es redueix en conseqüència o queda en suspens mentre persisteix la situació, i es recupera automàticament si no es manté la feina o disminueixen els ingressos per sota del salari mínim.

Així doncs, aquesta pensió computa amb altres ingressos que la persona discapacitada obtingui, i que en cap cas pot superar el salari base.

Com ja vaig manifestar l'any passat, el 75% del salari mínim en què es fixa la pensió de solidaritat ens sembla un import adequat tenint present l'increment que ja es va materialitzar en el passat exercici

pressupostari -en què aquesta pensió es va augmentar del 50% del salari mínim al 75%-, i en què aquesta pensió es pot acumular amb altres que obtingui l'interessat.

En l'actualitat es lliuren dinou pensions de solidaritat aplicant el percentatge total del 75%. Les altres pensions -un total de cent quaranta-quatre- es veuen afectades per d'altres conceptes percebuts.

Per tot això, perquè considerem que aquest percentatge del 75 és adequat, doncs, votarem que no a l'esmena 17.

I quant a la 45, que proposa augmentar la partida, doncs, aquesta partida ha estat pressupostada tenint en compte el nombre de pensions atorgades l'any 2006, l'estudi de creixement possible de demandes de pensions de solidaritat, d'aproximadament un 10%, i l'increment de l'IPC d'un 3,7%. A més a més aquest crèdit és ampliable amb la qual cosa, si hi hagués una variació, doncs, no hi hauria cap inconvenient en què hi haguessin recursos suficients.

A veure, això és més o menys el que vaig dir l'any passat. També voldria fer unes referències al que ha manifestat el Sr. Esteve López. Em parla de precepte constitucional... Bé, si hem de parlar que hi ha una vulneració de la Constitució, si hi hagués -és el que m'ha semblat entendre-, doncs, seria en tot cas de la Llei, ja que és la Llei la que fixa que la pensió ha de ser com a mínim del 50% del salari mínim. Si hagués de ser del salari mínim per precepte constitucional, doncs, aquesta Llei d'entrada ja tindria una dolència que ningú mai l'ha manifestat.

Jo crec que el legislador va entendre que el mínim a partir del qual s'havia de partir era el 50%.

Després, també ens diu que... sempre diem que volem estudiar... que l'any que ve... etc. A veure, en aquest cas no és així perquè nosaltres ni l'any passat ni aquest any no hem dit que pujàrem el 100%. Aquí, el nostre programa electoral aportava que pujarien aquest percentatge del 50 al 75% només i és el que hem fet. Això no vol dir que si algun dia considerem el Govern i el grup parlamentari que s'ha d'augmentar, doncs, que es pugi perquè hi ha la possibilitat de fer-ho, però de moment no pensem que sigui així.

Després, a mi em sembla també que quan vostè parla o focalitza el tema de les ajudes a les persones amb discapacitat amb les quals nosaltres també hi som sensibles, i aquesta Llei -malgrat es va votar per unanimitat, doncs, va sortir en aquell moment del Govern Liberal, així que la sensibilitat ja hi era-, però en aquest cas, la Llei no preveu solament el salari mínim com a prestació per ajudar als discapacitats. Si només hi hagués aquesta prestació, doncs, home! podríem estar d'acord amb vostè en què si només hi

ha el salari que se'ls hi ha de proporcionar, doncs, potser sí que el salari mínim seria adequat, però pensin que aquesta Llei també contempla una sèrie de prestacions complementàries a part del salari mínim d'aquest revingut, d'aquesta pensió, que també s'afavoreix als discapacitats, i entre els quals... bé, no li citaré la Llei perquè la coneix tant o millor que jo, però en qüestions com educació, en salut, en qüestions com per exemple que el Govern afiliï a la seguretat social i es fa càrrec de la cotització dels discapacitats de 18 a 65 anys va a càrrec del Govern, doncs, jo crec que a partir d'aquí... a veure, la pensió de solidaritat és un complement però s'ha de tenir en compte també que aquesta Llei no contempla solament aquesta actuació, sinó que contempla un conjunt d'ajudes a aquestes persones que jo crec que, com he dit anteriorment, jo crec que és adequada d'acord amb la situació actual.

És per això que votarem en contra d'aquestes esmenes.

És tot. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana per la seva intervenció.

Pel Govern, el Sr. ministre de Finances té la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Primer dir que el Govern és respectuós no només amb l'article 4, 5 i 29 de la Constitució que ha citat el Sr. López, sinó amb tots ells com no pot ser d'una altra manera; igual que amb l'article 1.1 de la Llei de garantia de les persones amb discapacitats i amb tota la Llei, com en tots els textos legals que existeixen avui en dia al país.

Subscriure al cent per cent l'exposició que ha fet el conseller liberal Jordi Jordana i dir, per últim, que... home! que volem un país d'excel·lència sent ja un país de suficiència, òbviament. Per tant, el joc de paraules aquest doncs, no el subscrivim en absolut, perquè pensem que la política social des del Govern s'està fent, s'està fent i en aquest cas amb pensions de solidaritat. A la liquidació del 2006 ens diu que sí que s'està fent perquè hi ha 289.000 euros que s'han liquidat en aquesta partida en concret i que per l'any que ve, com ja ha dit el Sr. Jordi Jordana, doncs, ja hi ha un increment important que es basa en unes previsions que s'han fet des del Ministeri de Salut i Benestar més un increment de l'IPC.

Per tant, el que no farà mai el Govern serà pujar les partides, -com semblaria que és aquesta puja que vostè presenta de 147.000 euros-, diguem, per un

tema estètic. El que no farà el Govern... -no dic que vostè no ho faci, eh?- dic que el que no farà el Govern és això. Govern es basa en això, en fer els pressupostos amb una realitat de liquidacions i amb una realitat de país i unes previsions que es fan a cada departament de cada ministeri i, a partir d'aquí es fiquen les xifres que intenten ser el més reals possibles.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Passaríem, doncs, si hi hagués alguna altra intervenció.

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

En relació amb la intervenció de la Sra. Font del Grup CDA + Segle XXI. Bé, miri, a mi no em sorprèn que vostès no canviïn el sentit del seu vot. De fet en comissió ja es van abstenir. El que sí que lamento és el canvi que ha tingut el CDA des de fa un temps cap aquí.

Quan estava preparant aquesta intervenció per un moment vaig tenir la temptació de manllevar unes paraules que va pronunciar en aquesta Sala l'amic Joan Monegal, en aquell moment conseller general del Grup CDA. I ara si m'ho permet jo les hi reproduiré, simplement, i amb això li donaré per contestada. Deia el Sr. Monegal el dia 15 de gener del 2004, i cito textualment: "Observant i atenent les circumstàncies socials que ens envolten de les quals destaquem els preus dels lloguers, dels habitatges i de les infraestructures encara incipients per garantir a dites persones discapacitades en termes d'igualtat amb la resta dels ciutadans del Principat tal com estableix el nostre precepte constitucional, veiem doncs més que oportuna l'esmena efectuada pel Grup Socialdemòcrata. Pensem que l'establiment de la pensió de solidaritat en els termes interessats en les reserves d'esmena no ha de desequilibrar en absolut els pressupostos d'un Estat, i si fos així, tots ens podríem començar a preocupar.

Per altra banda, l'acceptació de l'esmena harmonitzaria el text clarament amb la voluntat d'un desenvolupament de les garanties socials que tenim, almenys nosaltres -deia en aquell moment el representant del CDA-, la ferma convicció que la majoria de la nostra societat reclama. Entenem que una mala gestió governativa que no ha encertat

entre nous fluxos econòmics per al nostre Estat, i que tampoc ha encertat en la política exterior per tal de potenciar els recursos del país, no pot fer pagar els plats trencats d'aquesta situació al col·lectiu que s'ha de beneficiar de la referida pensió de solidaritat."

Bé, a l'any 2004 el Grup CDA va votar a favor.

Jo pensava, bé, com és que en aquest moment el Grup CDA + Segle XXI, doncs, no vota a favor sinó que s'absté? I miri, he pensat que potser era justament pel fet que és un grup nou i que hi ha la inclusió del Segle XXI. Però miri, ben pensat al 2004 també hi eren al Segle XXI.

Per tant, ara entenc que hi ha un cert retrocés en aquestes polítiques.

Pel que deia el Sr. Jordana en relació amb l'acumulació de prestacions.

Miri, ja ho deia vostè, l'any passat va dir el mateix. La Llei preveu la possibilitat que aquesta pensió de solidaritat es pugui acumular amb altres pensions, si n'hi ha; si no n'hi ha, no hi ha aquesta possibilitat. Per tant, si n'hi ha és possible, i en aquest cas la pensió de solidaritat es redueix. Per tant, l'Estat garanteix fins el salari mínim que és l'esperit del legislador. L'esperit del legislador és que aquesta pensió es redueixi, si la persona amb discapacitat té altres ingressos fins a un sostre. Fixi's bé, el salari mínim... això és el que diu la Llei. Però, sabem tots que no totes les persones tenen aquesta possibilitat i, per tant, aquí hi ha un enfrontament entre dos models. Miri, el model socialdemòcrata és un model garantista. Si s'accepta aquesta esmena, sabem que no hi haurà cap persona amb discapacitat sense recursos i que no pugui treballar que tingui uns revinguts inferiors al salari mínim. Això serà així i serà segur. Si té altres revinguts la pensió es reduirà i, per tant, no hi haurà un increment de la despesa que sembla que és un dels aspectes que els preocupa. És un model garantista.

El seu model, per contra, el model liberal és possibilista. Vostès diuen, miri amb el 75% ja n'hi ha prou, potser tenen altres pensions i, potser aquesta persona té una altra ajuda, té un revingut per un treball a temps parcial i d'aquesta manera podem arribar al salari mínim. Però això no és segur, per tant, un model garanteix a tothom una cosa. El seu model deixa la possibilitat que una part d'aquestes persones ho tinguin però exclou a altres. I fixi's bé vostè Sr. Jordana que les pensions de solidaritat les crea una Llei que es diu "Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat", la Llei el que pretén és garantir uns drets.

Nosaltres, els socialdemòcrates, volem garantir el 100% d'aquest dret que considerem just.

Nosaltres creiem que cap persona pot viure amb menys del salari mínim, treballi o no treballi per culpa d'una incapacitat.

Volem garantir a tothom aquest revingut mínim per poder viure amb aquest mínim de dignitat.

Vostès sembla ser que en tenen prou amb el 75%.

I estem parlant d'una quantitat molt petita en relació als pressupostos d'Andorra. Estem parlant de 147.000 euros, que és exactament el 25% d'increment, perquè nosaltres entenem que el Govern haurà fet bé el pressupost, haurà calculat quina és la despesa necessària per cobrir les necessitats al 75%. Nosaltres volem el 100% i proposem incrementar un 25% més. Simplement per això.

Bé, en relació al seu comentari sobre la constitucionalitat, o no. Miri, jo he llegit aquests preceptes no perquè digui que s'estan incomplint preceptes constitucionals. Volia fer palès l'esperit de la Constitució. L'esperit de la nostra Constitució i d'altres normes internacionals que són garantistes dels drets de les persones. Es vol crear un Estat on no hi hagi discriminació, on tots els ciutadans tinguin garantits uns drets mínims. Per això diem que Andorra és un Estat social, i nosaltres creiem que aquesta mesura ens fa avançar cap aquest camí.

Finalment, miri Sr. ministre, vostè creu que estem a la suficiència i anem cap a l'excel·lència?... Jo discrepo molt en aquest punt concret que discutim ara en aquest moment.

Jo crec que un estat que no garanteixi a algunes persones amb discapacitat que no tenen els recursos i que no poden treballar, doncs, que no se'ls hi garanteixi el dret a tenir un revingut mínim, no podem parlar de suficiència. Per a nosaltres, els socialdemòcrates, això és insuficient. El suficient justet seria dir: "Miri, no podem anar més lluny, de moment fem un pas i els assegurem aquest mínim imprescindible per viure". Tot el que no sigui assegurar el mínim imprescindible per viure, Sr. ministre, no digui vostè que és suficient. L'excel·lència seria una cosa d'anar molt més enllà.

Potser en aquest moment no ho podem fer però, avancem una mica, donem la seguretat a totes les persones amb discapacitat que tindran el dret a tenir un revingut que, com a mínim, sigui igual al salari mínim.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, Sra. Lurdes Font teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo com no pot ser altrament respecto evidentment les paraules que va pronunciar en aquesta Sala el Sr. Monegal. El que sí que no veig massa clar, i no he entès massa és que l'exposat d'un discurs de fa tres anys, ara, què ve a fer aquí? Però bé, si considera que és oportú també és el seu dret, evidentment.

D'altra banda, nosaltres -i aquí torno a reiterar el que he dit anteriorment-, hi ha una nova Llei de la CASS que s'està elaborant i pensem que és prudent esperar a què entri a tràmit parlamentari i que entri en vigor, i aleshores tornar a definir una política, la política social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

No, és només per dir al Sr. Esteve López que jo veig que totes les lleis ho són de garantistes, i aquesta també. Garanteix una sèrie de drets que, el Consell va considerar en aquell moment que eren suficients com a mínims.

I, només fer un incís: vostè només parla que són acumulables o no amb altres prestacions, i és clar, si un discapacitat no té altres revinguts doncs, segons vostè no arriba a aquest mínim. I jo li torno a repetir que aquesta Llei no parla solament de la pensió de solidaritat sinó que parla d'altres prestacions, d'altres ajudes que el Govern concedeix a aquestes persones i que no tenen la resta de persones, i justament es concedeixen a aquestes persones perquè tenen una discapacitat que el Govern entén que li ha de prestar un plus de solidaritat, de garantia que no tenen les altres persones. En aquest sentit doncs, potser sí que tenim models diferents, però el nostre jo crec que garanteix suficientment a aquestes persones, doncs, els handicaps que tenen.

Res més. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

Pel Govern, el Sr. ministre té la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo, Sr. López, quan li parlava que la suficiència ja estava diguem assegurada, és que el nostre model va més enllà que el seu en aquest aspecte -i perdoni que li digui. És a dir, vostè està fent un debat, o estem fent un debat aquí, sobre el cent per cent del salari mínim, i vostè deixa de banda altres tipus de prestacions que també es poden obtenir com a prestacions econòmiques d'allotjament del Ministeri d'Habitatge, o de manutenció, o d'ajudes tècniques, o residencials i, per tant, el nostre model en aquest sentit... perdoni, no només és suficient sinó que garanteix en aquest aspecte que es pugui donar l'assistència adequada a cada persona del país.

Per tant, sí, torno a dir que la suficiència està garantida amb el nostre model i, per tant, anem cap a l'excel·lència.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, molt ràpidament.

Sra. Lurdes Font, miri, nosaltres el nostre model, i vostè ho sap, i hi està treballant, no entrarem ara a analitzar i dir que són les línies de la futura Llei de la seguretat social, però nosaltres creiem que no és la seguretat social que s'ha de fer càrrec de les pensions de solidaritat, sinó que és una cosa que depèn de Govern. I això em sembla una cosa que és evident, i no és ara el moment de discutir sobre aquesta futura Llei.

Al Sr. Jordana dir-li que del que ha dit estic totalment d'acord amb vostè amb una cosa. Són dos models diferents, són dos models diferents. Vostès es creuen que això és suficient, que el 75% és suficient, nosaltres creiem que no, el nostre model és diferent, creiem que cal garantir el 100%.

I, Sr. ministre, simplement dir-li que nosaltres som respectuosos. Estem debatent una esmena reservada. Això no és un debat de globalitat sobre la política social, si potser un dia el fem, aquell dia en parlarem. En aquest cas estem parlant d'una mesura molt

concreta com és establir en el 100% del salari mínim la pensió de solidaritat, no parlem de política d'habitatge o altres coses. Si algun dia hi ha un debat sobre aquest tema ja en parlarem. Crec, a més, que el Sr. síndic, si ara comencem a parlar de segons quins temes, ens dirà que ens centrem en el debat original que és el debat d'una esmena reservada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris? Pel Govern?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció procediríem a la votació de les esmenes recordant que sí és sí a les esmenes, i no és no a l'aprovació del text tal com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari si sou tan amable?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Brangueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

12 vots a favor, 2 abstencions i 14 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queden desestimades les esmenes i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Punt número 3. Reserva d'esmena número 3 que correspon a l'esmena 23 de l'Informe de la ponència.

Intervé per defensar l'esmena el Sr. Josep Dallerès.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

L'esmena número 23 de la ponència és la de modificació del Projecte de pressupost d'ingressos.

Diu així: "Es proposa crear un nou concepte anomenat 'Regularitzacions' dins de l'article 'Reintegraments' (article 33) dotat amb un import de 3.010.317 euros en compliment de l'acord del Consell General de data 30 de juny de 2004."

És exactament l'esmena que corresponia a l'esmena 46 del Pressupost de l'any passat.

Em limitaré, doncs, a fer exactament la mateixa defensa i llegiré textualment el que vaig dir en la sessió del dia 9 de març del 2006.

"Aquesta esmena es fonamenta en els fets següents: en l'informe relatiu a les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal de Comptes sobre les liquidacions dels pressupostos de l'Administració general i de les entitats parapúbliques corresponents als exercicis de 1999 i 2000, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposava, entre altres, que el Tribunal de Comptes realitzés un informe complementari sobre l'aplicació, per part del Govern, de la Llei qualificada de les transferències als comuns, en particular dels articles 14, 15 i 16.

Aquesta proposta va ser aprovada pel Consell General en la sessió del dia 24 d'abril del 2003.

El Tribunal de Comptes, en data 5 de març del 2004, va trametre a la Sindicatura el document intitulat:

"Informe del Tribunal de Comptes, a petició del Consell General, sobre l'adequació de les liquidacions dels pressupostos de l'Administració general, corresponents als anys 1999, 2000 i 2001 a la Llei qualificada de transferències als comuns".

Analitzat per la Sindicatura en el decurs de la reunió del dia 17 de març del 2004, dit document va ser admès a tràmit. Figura publicat al Butlletí del Consell General, número 11/2004 del 18 de març del mateix any.

Em permetré fer un breu, molt breu, recordatori del que diu el document tramès pel Tribunal de Comptes i que, com he dit, tothom pot consultar al Butlletí del Consell General.

La fiscalització realitzada pel Tribunal de Comptes concerneix el conjunt de les inversions que figuren en les liquidacions pressupostàries del Govern corresponents als exercicis 1999, 2000 i 2001.

El Tribunal de Comptes va determinar d'una part, la correlació de les inversions efectuades amb una competència clarament atribuïda al Govern; d'altra part, l'existència de partides pressupostàries específiques, amb identificació clara del projecte afectat, en el pressupost aprovat per cadascun dels exercicis.

Això li va permetre descartar totes aquelles inversions efectuades en l'exercici d'una competència clarament atribuïda al Govern i retenir, per una anàlisi més aprofundida, aquelles que podien plantejar algun dubte ja sigui en relació amb la cobertura competencial expressa o a la legitimació pressupostària.

Així doncs, les inversions sense cobertura competencial expressa venien agrupades per exercicis i sota dos títols diferents: Inversions a les quals no s'ha pogut assignar una cobertura competencial expressa però que figuraven identificades dins del pressupost de l'exercici; i les inversions a les quals no s'ha pogut assignar una cobertura competencial expressa i que no figuraven identificades dins del pressupost de l'exercici.

Junt amb l'informe del Tribunal de Comptes corresponent a les liquidacions de l'any 2001, la Comissió de Finances i Pressupost va analitzar l'esmentat informe i les conclusions van ser trameses per aprovació al Consell General; figuren en el Butlletí del Consell General número 34/2004, de 30 de juny del 2004, pàgina 19, i diuen que "es demana que es regularitzin les situacions d'aquells projectes, a les inversions dels quals no s'ha pogut assignar una cobertura competencial expressa", és a dir les agrupades sota el segon títol.

Així va aprovar-ho el Consell General, en pes.

En el decurs de la sessió del 24 de setembre del 2004 -Diari Oficial del Consell General número 11/2004-, vaig formular una pregunta amb resposta oral sobre l'aplicació d'aquest acord adoptat per tots els grups, unànimement.

La ministra de Finances va contestar textualment i rotunda, i cito: "Per respondre més directament a la seva pregunta serà, sobretot en el pressupost del 2005".

No recordaré ara que vaig replicar-li en aquella ocasió, no ve al cas. A hores d'ara, hem de constatar, però, que no va constar al pressupost 2005, o que, en tot cas, no vam saber-hi veure res al respecte i que, malauradament, una vegada, més un membre del Govern no va honorar la paraula donada en sessió plenària d'aquest Parlament! Malauradament, no es tractava de la primera vegada.

Lamentable. Diré senzillament que és lamentable.

I continuo la intervenció de l'any passat:

"La motivació d'aquesta esmena radica, doncs, com tothom pot comprovar-ho, en un acord unànim de d'aquesta Cambra.

No entenc la postura actual del Grup Liberal, -podria afegir vist que vam veure com va votar el Grup CDA + Segle XXI també votant al revés del que havia votat inicialment-, que, seguint les recomanacions del Tribunal de Comptes, va votar a favor d'aquesta regularització, tant en la Comissió de Finances i Pressupost com en el si del Consell General, que ara sembla que es tiri enrera, vist el que va passar en comissió.

Haguéssim pogut entendre, per exemple, que es proposés alguna transacció, en el moment del debat en comissió, per tal de no carregar, en un sol exercici, per exemple, la totalitat d'unes xifres generades al llarg de tres anys, o que es fessin propostes alternatives de regularització via acords passats amb les corporacions locals afectades o, encara, per via de contribucions especials, o tota altra possibilitat, o *inclús*, una bateria de mesures que, en tot cas, nosaltres estàvem disposats a estudiar i a trobar un acord, -sobre les quals estàvem disposats a trobar un acord-, tal com s'havia arribat als acords anteriors que van portar als informes als que he fet menció. En realitat va ser un no, i prou.

No entenc, no entenem el no. La raó per la qual hem presentat aquesta reserva d'esmena és, per tal que, en compliment de l'acord del Consell General de data 30 de juny del 2004, retorni a les arque del Govern l'import de tres milions deu mil tres cents disset euros, corresponents a les inversions a les quals el Tribunal de Comptes no va poder assignar cobertura competencial expressa i que no figuraven

identificades dins del pressupost de l'exercici corresponent, i que és de justícia que retornin a les arque d'on no havien hagut de sortir mai, en tot cas, en les condicions en què van fer-ho."

Fi de la intervenció de l'any passat.

Amb posterioritat al debat de pressupost, vaig formular una pregunta amb resposta escrita, publicada en el Butlletí del Consell General 30/2006, del 28 de juny, i diu així: "Pregunta: Considera el Govern que cal regularitzar les inversions a les quals no va poder-se assignar una cobertura competencial expressa i que no figuraven identificades dins el pressupost de l'exercici, i que queden referenciades tant en l'Informe del Tribunal de Comptes com en el de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost més amunt referenciats?

De ser afirmativa la resposta, com pensa el Govern dur a terme tal regularització?

Resposta del Govern: "Des del Govern, i tenint en compte les apreciacions fetes, tant pel Tribunal de Comptes com per la Comissió de Finances i Pressupost, es creu que és procedent regularitzar les inversions efectuades pel Govern, a les quals no va poder-se assignar una cobertura competencial expressa i que no figuraven identificades dins el pressupost de l'exercici.

El procediment que se seguirà és el d'efectuar convenis amb els comuns afectats per tal de regularitzar el "conflicte" competencial que han pogut provocar aquestes inversions.

D'aquesta manera es restablirà l'ordre competencial i cada administració pública podrà tenir en compte aquestes inversions fetes, tant pel que fa a efectes patrimonials, com en futures assignacions pressupostàries si s'escau." Fi de la citació.

Demano, doncs, el vot favorable a aquesta reserva d'esmena, basant-me en els fets següents: 1) L'acord del Consell General del 24 de setembre del 2004; 2) El no compliment de la resposta efectuada per la ministra de Finances en el decurs del debat pressupostari del 2005; i per altra, no tenint coneixement que l'enunciat en la resposta que acabo de llegir, del juny del 2006, s'hagi dut a terme.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès per la seva intervenció.

El Govern intervé al final?

Pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, el Sr. Enric Tarrado té la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

En relació a aquesta esmena ens hem de manifestar en uns termes molt similars als que vam expressar en el debat pressupostari de l'any passat.

Així doncs, i més enllà del que s'afirmi en l'acord del Consell General de data 30 de juny del 2004, i considerant que cal retornar als comuns els imports previstos en aquest acord, si s'escau en qualsevol altre acord, entenem que les condicions en les que s'hauria de produir l'esmentat retorn s'hauria de negociar entre el Govern i els comuns afectats, definint-se les modalitats i terminis convenients per a cadascuna de les dues parts i sobretot sense pertorbar el funcionament normal de les institucions.

D'altra banda, una vegada les condicions anteriorment esmentades fossin aclarides i pactades, el Govern hauria de fer la corresponent previsió pressupostària.

Volem tornar a insistir en el fet que és al Govern al que li pertoca, i al que li correspon preveure i xifrar els ingressos de l'Estat.

Per tant, no estem d'acord en crear dins l'article "Reintegraments" un nou concepte de regularitzacions amb l'import que el Partit Socialdemòcrata proposa.

El nostre vot serà, doncs, negatiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, el Sr. Jaume Serra té la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Per discutir la reserva d'esmena que avui ens ha exposat el conseller Sr. Dallerès, i ja em sabran perdonar si em cito a mi mateix.

L'any passat vaig defensar els arguments del Grup Parlamentari Liberal en relació a aquesta reserva d'esmena que és fonamentalment igual a la d'avui, -veig que tant la reserva d'esmena com l'exposat-, i com no pot ser d'altra forma repetiré els arguments que ja vaig donar en aquesta Sala en l'últim debat al pressupost i suposo que no els sorprendrà tampoc que continuem no estant d'acord amb el Grup Parlamentari Socialdemòcrata i votem en contra de la reserva d'esmena.

Com que ja és el segon cop que discutim el mateix, intentaré ser breu.

Deia i dic que acceptar l'esmena volia dir estar d'acord en dos coses que no compartim: primer, que es pot esmenar el pressupost en la vessant dels ingressos en el tràmit d'esmenes en l'articulat; i segon, que això es fa per un acord del Consell General.

El primer motiu no fa referència al fons sinó al procediment i forma en què s'esmena el pressupost.

Vaig argumentar fa un any que el dret d'esmena que tenim els consellers es fonamenta en la Constitució i en el Reglament del Consell General.

Que només tenim una limitació en el dret d'esmenar i és -permeti'm l'expressió-: "que el pressupost quedi quadrat per ministeri", és a dir, si s'afegeixen despeses via esmena cal reduir-ne també via esmena.

També vaig dir que el moment de parlar d'un pressupost alternatiu en el que, si em permeten l'expressió "val tot", va ser el dia de la discussió del pressupost en la seva totalitat. Debat que ja van tenir. És aquell, al meu entendre, el moment polític de discutir globalment el pressupost, és el moment de presentar alternatives d'ingressos, noves propostes, altres despeses... en resum, una política pressupostària alternativa que pot fer variar la suma total del pressupost d'ingressos i despeses.

Això, evidentment, és una crítica quant a la forma no quant al fons.

En referència al segon motiu per no estar d'acord amb l'exposat del conseller, és que deia que l'acord del Consell General de data 30 de juny del 2004 i que fa referència, els hi recordo malgrat ja s'hagi dit aquí, a l'"Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, Administració general i parapúbliques, corresponents a l'exercici del 2001, així com dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les transferències fetes als comuns, corresponents al mateix exercici", no he trobat -i repeteixo-, no he trobat, l'acord que permeti incloure una partida de regularitzacions d'aproximadament 3 milions... aquests 3 milions que avui ens proposa.

He trobat alguns paràgrafs que cito, i ja han estat citats aquí, crec, que són: "La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost aprova per unanimitat els comptes del Consell General i òrgans vinculats i, per majoria, els comptes del Govern, Administració general i parapúbliques."

Hi he trobat també, i crec que vostè les ha llegit, algunes conclusions que en algun moment recomana, fent referència a projectes executats, una

millor definició dels mateixos. Crec que també parla que part de les infraestructures viàries i les inversions que s'han fet o finançat formaven part de l'anomenat Pla viari. També val a dir, que estableix la recomanació que en el cas que hi hagi participació de més d'una administració s'estableixi clara i precisa les quotes de participació.

Ja vaig dir l'any passat -i ho repeteixo ara-, que al meu entendre si el Consell General vol que es prengui un acord precís sobre un tema, cal que aquest figuri d'una forma precisa. Que aquí no es vota tot l'informe fet sinó el text que es sotmet a la Cambra, i en aquesta Cambra no hi ha la definició clara d'aquests diners.

Per tot això i per no fer-me més pesat perquè finalment he dit el mateix que vaig dir l'any passat, votarem en contra de la reserva d'esmena presentada.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció

Pel Govern no hi ha cap intervenció?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Tarrado, és evident que pertany al Govern presentar el pressupost.

I, Sr. Serra, vostè ha parlat d'una qüestió de forma. Només ha parlat de reduir. No hi ha cap element que digui que les esmenes només poden ser de reducció. Es poden augmentar les esmenes i es poden augmentar, *inclús*, els ingressos o les despeses. No tornaré a discutir el punt aquest que ja vam discutir l'any passat.

No estic, en absolut, d'acord sobre el que m'està plantejant que el Consell no va votar res. El Consell va votar un informe i adjunt a l'informe hi havia un informe del Tribunal de Comptes que és molt clar, i li recomano la lectura, així com podrien ser bones *inclús* les actes de Finances que parlen del tema.

Però, és igual, ja vaig dir l'any passat -i ho torno a dir avui-, que a més a més es va fer una pregunta al Govern, el Govern la va contestar reconeixent que es tenia de regularitzar. Per què hem fet una esmena al pressupost d'entrades? Doncs, senzillament per posar el debat sobre aquest tema perquè aquest tema no es mori, així de senzill. Que no ens votaran

l'esmena... ja ho sabem! Tampoc pretenc que ara es posi la quantitat aquesta als pressupostos de l'Estat. El que estem demanant és que es regularitzi, que és el que es va votar al Consell, res més ! I que Govern, segons la resposta que ens va donar, està d'acord en regularitzar-lo. Estem única i exclusivament demanant això, i l'única solució que tenim és que a cada pressupost que passi, si no està fet, anant-ho recordant, i espero que sigui l'última vegada que ens tocarà de recordar-ho... Espero! Perquè potser sí que, en tot cas, s'haurien d'adoptar d'altres mesures. Però, si hi ha bona voluntat -com sembla ser el cas- vista la resposta, jo entenc que el que s'hauria de fer és agafar els mitjans per tirar-ho endavant, i em sembla que és bastant més conciliadora *-inclús* amb la votació que hi va haver al Consell en el seu dia- la posició que té el Govern que la posició que té el Grup Parlamentari Liberal. Jo demanaria que es parlés amb els representants de l'època del Grup Liberal per a veure si realment no saben el que van votar.

No m'estendré més. Li demanaria que passéssim a la votació sense cap més problema. Ja sé que la perdem aquesta esmena, no hi ha cap problema...

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, per la seva tranquil·litat, Sr. Dallerès, tinc per costum llegir-me els papers.

Ara, també li anuncio una cosa que és que la repetició no és un bon mecanisme de convèncer, almenys a mi particularment, perquè el fet que es diguin cinc vegades les coses, doncs, és clar si no se m'afegeix algun argument nou no em dono per satisfet. Li dic perquè si l'any que ve torna a fer la mateixa esmena, jo crec que em veuré obligat a contestar exactament el mateix que ara.

En fi, només com a mètode diguéssim d'avenc científic, però la repetició dels arguments no justifiquen la seva bondat. Això només com a precisió.

No puc dir res més perquè és que, ja ho he dit abans, em citaré a mi mateix. Repetiré, i crec que ho vaig dir llavors, que jo mai he dit que el Consell no sabés el que votés, això que vostè ha dit que es votaven coses... Jo ja ho vaig dir que mai he tingut aquesta

sensació. Jo només dic que si el Consell ha de votar una acció precisa, ha de ser precisa i jo no he trobat aquesta esmena. És el que he dit, és el que vaig dir l'any passat i és el que dic ara.

Res més. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Alguna altra intervenció?

Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Únicament precisar que el que el Consell va votar són les conclusions de l'informe del Tribunal de Comptes que va acceptar la comissió, i que va integrar, i que diuen això textualment. Res més.

I, em sembla que -i ja ho he dit-, el Govern accepta que s'han de regularitzar, és el que diu, i no diu res més. Una forma de regularitzar-la és la que proposem que potser no és la més adequada, és adequada per poder parlar del tema perquè el tema no s'adormi, perquè estem parlant de liquidacions del 1999, del 2000 i 2001. Estem al 2007...

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès.

Sr. Enric Tarrado pel CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí, és per puntualitzar.

Jo entenc l'esmena que fa per segon any, des que estic jo al Consell, el Sr. Dallerès i jo, li puc dir que estic d'acord amb el fons.

El que nosaltres estem discutint aquí és un problema, més que res, de forma i espero que en futurs consells en què es debati el pressupost, que no hagi de tornar aquí.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció passaríem a la votació recordant que sí és sí a l'esmena i no és no, i doncs, l'aprovació del text quedaria tal com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

Són 12 vots a favor i 16 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Continuariem amb el punt número 4.

Reserves d'esmena 4 i 5 que corresponen a les esmenes número 29 i 30 de l'Informe de la ponència.

Intervé per defensar les esmenes el Sr. Jordi Font.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquestes reserves d'esmena estan referenciades en l'Informe del ponent amb els números 20 i 21 respectivament.

Pretenem amb aquestes dos esmenes reduir els conceptes 750 respectivament intitulats: "Transferències de capital al Govern de les parapúbliques FEDA i STA" i, en conseqüència regularitzar el pressupost general del Govern disminuint la partida d'ingressos i augmentant el concepte 900 anomenat: "Deute públic", de les quantitats respectives.

Les quantitats afectades per aquestes dues esmenes són: 3 milions d'euros per FEDA, i 8 milions d'euros per STA.

En el marc d'aquesta defensa d'esmenes conjunta voldria situar a les senyores i els senyors consellers dins del context actual, doncs, des de fa poc més d'un any -quan ja es van discutir unes esmenes semblants- la situació ha canviat, o no, substancialment.

Pel que fa referència a FEDA la situació ha canviat menys, si no és que ha tingut de rescatar unes accions en mans de privats de l'empresa mixta que explota el Centre de Tractament de Residus, això sí, al preu que ha tocat; i per altra banda, i degut a l'escalfament del planeta a Europa, recomana als estats d'invertir sense demora en energies renovables.

Voldria també recordar una part de les declaracions del director de FEDA, del 28 de febrer del 2006, i cito: "Cal apostar per les renovables i millorar l'eficiència". I referint-se a les inversions també declarava: "Estem en un punt que si no les afrontem estarem limitats i tindrem uns anys complicats", fi de la citació.

Pel que fa referència a l'STA la situació ha canviat una miqueta més.

Ara fa quasi un any -també com deia abans quan teníem de discutir aquestes mateixes esmenes-, no tenia direcció l'STA. A hores d'ara s'ha fitxat un equip de *cracs* estrangers amb uns nivells de retribució tan alts que no permeten cap dubte sobre la seva qualificació.

En el debat de l'últim pressupost el Sr. ministre de Finances em deia que jo feia alarmisme quan afirmava que es cobrava ISI en una part de la tarifa de l'STA, i ell confirmava -per evitar confusions-, i cito: "L'STA no té ISI", i també deia, i torno a citar: "Per llei, tots aquests serveis que tenien cànon, que són STA i FEDA, no tenen ISI". El resultat de l'operació és que durant quasi un any s'ha estat cobrant ISI en uns apartats de les factures -això és cert-, i això sembla que s'ha aturat sense comunicar-ho a l'usuari, de la mateixa manera que va aparèixer ha desaparegut.

S'ha aturat -deia-, el 31 de desembre...penso, i vull suposar en base a l'entrada en vigor de l'aplicació de la Llei de modificació de l'ISI del 26 d'octubre del 2006.

Bé, en tot cas, el fons de la motivació i el contingut polític d'aquestes dues reserves d'esmena del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no ha canviat gens.

Nosaltres ens basem en un criteri que penso que a priori hauria d'estar compartit per tots i cadascun dels consellers d'aquesta Assemblea.

Les dos parapúbliques que assegurin de forma monopolística dos serveis tant vitals i estratègics per la societat com són l'energia i la comunicació, s'han de regir per la màxima de: millor servei al millor preu.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata pensem que es podria discutir molt llargament si la política d'inversions d'aquestes parapúbliques és l'escaient o la suficient per poder fer front a la primera part de la màxima que és: millor servei.

Si per cas d'hipòtesi, -i trobant-nos com ens trobem avui en el debat del pressupost-, donem per bo l'acompliment de la primera part de la màxima, podem constatar que la que queda ben coixa és la segona part que és: el millor preu.

Hem de saber... els ciutadans han de saber que si assignéssim les quantitats esmenades a millorar les tarifes d'aquests serveis, les tarifes de l'STA podrien baixar fàcilment un 10%, i les de FEDA d'un 5,8%.

Nosaltres, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata pensem que en una situació econòmica tan delicada com l'actual, en la que tant la gent, les famílies com també les empreses estan en situacions més i més complicades, l'Estat ha de reaccionar.

Sabem que com més va i més s'avança, aquests dos serveis agafen una major incidència tant en les economies domèstiques com en les empresarials.

Pensem que cal fer ara més que mai una aposta decidida per la màxima de: millor servei al millor preu.

Us demanem, doncs, senyores i senyors consellers generals que amb responsabilitat modifiquen el sentit

del vostre vot i doneu suport a les nostres dues reserves d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font per la seva intervenció.

Continuem, doncs, amb les intervencions del Govern...

Pel CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Aquestes dues esmenes presentades i reservades pel Grup Socialdemòcrata tenen el següent objectiu: fer que les parapúbliques, STA i FEDA reinverteixin els seus beneficis tot tractant de fomentar que congelin o augmentin les tarifes el menys possible en benefici dels seus usuaris.

Val a dir que aquesta qüestió també va ser discutida en el debat pressupostari de l'any passat.

En aquest sentit, i com a principi general, hem de tornar a insistir en què podríem estar d'acord amb aquest plantejament.

El nostre programa polític posava l'èmfasi en la necessitat d'enfortir les inversions en tecnologia sobretot en les entitats parapúbliques com les que acabem d'esmentar i que es poden considerar estratègiques de cara a millorar la competitivitat de l'economia del nostre país.

Per un altre costat, el model que proposa el Grup Socialdemòcrata comporta un canvi molt rellevant de la filosofia pressupostària. Un canvi que, a més, segons el nostre criteri tindria una gran repercussió en l'equilibri pressupostari afectant-lo negativament.

A més, hem de ser realistes i tocar de peus a terra quan es parla d'aquestes xifres perquè els canvis en un pressupost no es poden fer d'un dia per l'altre sinó que ha d'haver-hi una certa gradualitat.

Com és sabut, des de CDA + Segle XXI som fermament partidaris de fer tots els esforços possibles per elaborar pressupostos equilibrats i per fer els canvis gradualment.

Pel que acabem d'exposar i reiterant, com vam fer l'any passat, que estem d'acord amb part de la filosofia de fons que hi ha darrera d'aquestes esmenes, ens abstindrem en la votació de totes dues esmenes.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

L'any passat em va tocar expressar l'opinió del Grup Parlamentari Liberal en relació a una reserva d'esmena que era molt semblant a la que avui hauré de criticar.

Vostès pretenien que la transferència de capital a Govern no es fes i que tant l'STA com FEDA destinessin aquests diners a fer inversions.

Argumentava -crec que era vostè-, que si el Govern volia recaptar dividendes disposava de la possibilitat d'incrementar els impostos a través de -i cito-: "El famós cànon del 10% i de l'ISI".

Dic de passada que això no seria una manera de repartir dividendes sinó d'incrementar el preu i fer més costós el servei, amb el qual es contradiria una mica amb el que ha dit fa un moment... però bé.

Afegia que al repartir aquests dividendes no millorava, -i cita vostè mateix-: "L'escarransida política d'inversió que s'ha dut a terme aquests darrers anys".

Avui només volem que la transferència de capital no es faci. El tinc de contradir quan vostè diu que l'esmena és exactament igual, doncs, ha canviat perquè aquest any no proposen vostès cap tipus de reinversió d'aquests diners.

Potser els vaig convèncer l'any passat quan vaig afirmar que invertir 34 milions d'euros per part de l'STA no estava malament i que era millor que fos la direcció de la companyia la que decidís els moments i els imports de la inversió -reflexió que també vaig fer per FEDA.

Argumentava i argumento que aquestes transferències de capital no estan en cap moment qüestionant ni la solidesa financera d'aquestes companyes, ni la seva capacitat de gestió i inversió en el futur.

A tall d'exemple es pot veure en la documentació que hem rebut, el Pla d'inversions de l'STA que del 2007 al 2011 pretén destinar al voltant de 177 milions d'euros a inversions.

FEDA destina 36 milions pel 2007, i 66 milions fins el 2010.

No és, al meu entendre, una política escarransida d'inversió, malgrat vostès ho diguin.

Per altra banda la situació de solidesa financera de FEDA i STA millora any darrera any i ambdós companyies generen beneficis que en un cas és d'aproximadament 22 milions d'euros per part de l'STA afegint que es tracta de 43 milions d'euros de fluxos de caixa, i d'uns 11 milions per FEDA amb aproximadament uns 17 milions d'euros de fluxos de caixa.

Amb tot el respecte -i repeteixo una miqueta el meu argument de l'any anterior-, no sé quina és la seva pretensió en relació amb la política financera i/o inversora de les companyies parapúbliques que avui estem discutint.

No puc compartir amb vostès, i ja ho vaig fer l'any passat, la seva proposta, que ja vaig dir també que representa una mena de "reserva per contingències d'inversió" o de qualsevol cosa que, al cap i a la fi, no representaria més que tenir recursos financers ociosos en el calaix.

Li recordo de passada que la pròpia Llei de creació de FEDA estableix en un article que la gestió econòmica de FEDA, i cito textualment: "Té per objectiu l'equilibri financer. Això no obstant, amb una part dels excedents d'explotació podrà constituir un fons de reserva, que haurà d'aplicar-se exclusivament al finançament de les millores i ampliacions de les instal·lacions.", i diu també que: "La resta d'aquests excedents d'explotació revertirà a l'Administració general."

Per altra banda, jo crec que la companyia ha de tenir... he fet una referència... a la millora del servei i millor preu. Ho comparteixo totalment, només faltaria. Però d'això no es pot despendre aquesta mena de política de ferro que vostè em proposa, que no ha de fer beneficis, és a dir, que no té res a veure una cosa amb l'altra. Això crec que ja ho vaig dir també. El millor preu i el millor servei no implica obligatòriament benefici zero... almenys per a mi. Una empresa dóna beneficis, no es posa en dubte la seva capacitat d'inversió futura i la seva solidesa financera, li repeteixo que jo no crec que sigui oportú que els diners estiguin ociosos en caixa.

Per tot el que he dit votarem en contra de la seva reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

Per part del Govern el Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Subscriure al 100% el que ha dit el conseller liberal Jaume Serra i fer un parell de puntualitzacions sobre la intervenció que ha tingut el Sr. Font. Dir que ell ha fet una referència sobre si jo li havia dit que era alarmista... Sí, després de sentir-lo avui continuo pensant el mateix: realment ha fet un discurs un xic alarmista. Ha parlat de modificacions de l'ISI, de temes de l'ISI que al final es va modificar perquè ens mantenim, amb el cànon no hi havia ISI i en tots aquells serveis que no tenien cànon, doncs, òbviament tenien ISI, o IPI.

Corregir-lo, pel que fa el tema del *crac* de fora... No s'ha portat a cap *crac* de fora, ja que el director general és andorrà tant d'una parapública com de l'altra, i que a més per llei ha de ser així, i... home! el tema de les baixades de tarifes de FEDA i STA per un tema que no hi hagi beneficis, doncs, sembla molt propagandístic si vostè m'apura en aquest sentit.

Dir-li que òbviament també l'any passat va fer esmena a les declaracions fetes pel director general de FEDA, dient -i cito-, tant l'any passat com aquest ha agafat el mateix article: "Si no les afrontem estarem limitats i tindrem uns danys complicats", i vull tranquil·litzar-lo perquè no tindrem anys complicats, les estem afrontant, FEDA invertirà 37,7 milions d'euros aquest any, que ve a representar un 51,4% del pressupost global de despesa, i STA aquest any tornarà a invertir 34,5 milions que representa un 39% del pressupost total de despeses. És a dir, són dos companyies que estan ben gestionades, que afronten les inversions i que a més, tenen un romanent de tresoreria que repercuteixen favorablement en les arques de l'Estat.

Per últim dir-li també que quant a les tarifes, tant en les de FEDA com en les d'STA, són bastant competitives i en la majoria de casos estan per sota dels països veïns.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Sr. Jordi Font voleu tornar a intervenir? Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo voldria intentar destriar totes les contestes però, com que veig que totes van una miqueta en el mateix sentit...

Hauria de dir, primer de tot, que em sap greu que tant el Sr. Serra com el Sr. ministre m'ha donat més la impressió que estaven contestant a les esmenes

que vam presentar l'any passat que no pas les d'aquest any. Tot i que una part de la finalitat és la mateixa, l'altra no, i ells al repetir i al repetir el que van dir l'any passat han posat èmfasi en una part que nosaltres, en aquest cas, no hem reservat en la nostra esmena, ni anava en aquest sentit la nostra esmena.

Aclariré el concepte. És a dir, nosaltres sí, senyor, el vam escoltar, i tant vostè com el Sr. ministre han tornat a posar èmfasi en la qüestió que les inversions són suficients, que tenim una sèrie de percentatges d'inversió que són dignes. Jo no sóc tècnic en la matèria, ja m'ho vull creure... El que sí que no comparteixo en cap moment són diversos aspectes que són els següents: primer, senyalar-li a tots dos que no són companyies, que són unes parapúbliques que aquestes companyies que vostès diuen, que jo sàpiga, encara no existeixen, són unes entitats estatals i que, doncs, a priori no veig perquè les hem de dir companyies.

Per altra banda, quan jo he dit *crac* de fora, si no ho tinc mal entès, el senyor que avui en dia ocupa -sense posar-me en absolut en la seva competència, Déu me'n lliuri-, que jo sàpiga jo no m'he posat amb la seva nacionalitat, però aquest senyor feia d'empresari, a més en una empresa que tenia contactes continus amb l'STA i feia d'empresari no al país sinó a l'exterior, doncs, m'he referit a això. Si vostè ha interpretat que jo em referia a la seva nacionalitat, perdoni i aclarit el dubte.

Després quant a la política de tarifes. Jo entenc que la màxima que nosaltres exposem com a bona és la de millor servei al millor preu. Quan nosaltres diem el millor servei al millor preu, i la política tarifària, al meu entendre, tindria d'anar en aquest sentit perquè no hem d'oblidar que aquests dos serveis estan subministrats de forma monopolística. És a dir, jo entenc que si es fixa una tarifa, es pot fixar una tarifa per cobrir despeses i que, normalment, en aquestes companyies... -ara patino jo!-, en aquestes empreses quan hi ha una situació de monopol, si ells fixen unes tarifes en funció d'uns objectius que són els de cobrir les despeses, i generar els recursos suficients per poder invertir, molts sabem, com que són monopolístiques, el que sí fan són beneficis al final i aquests beneficis nosaltres entendríem que fossin així. Altra cosa és quan es fixa la política tarifària, ja d'entrada, per anar a generar beneficis.

Vostè, Sr. ministre, ens diu que aquestes tarifes són competitives... només faltaria! Són les úniques que tenim i l'usuari no té perquè triar. Vostè ens diu que són, comparant-les amb les dels països veïns, competitives. Bé, jo com a competitives entendria que fossin competitives i que la companyia donés els mateixos serveis, les mateixes condicions o millors... això ho entendria, però aquí repeteixo que estem en

una situació de monopol i nosaltres, la nostra filosofia -i aquí tornem a estar una miqueta, amb el debat de la filosofia-, pensem que el fet d'atribuir al monopol de serveis, -tan vital i tan important com és, ja ho he dit-, l'energia i la comunicació no té perquè voler dir que hem d'anar a fer benefici sobre aquest servei. Són uns serveis essencials avui en dia per a la societat, i el que hem de mirar és que els que han de ser competitives siguin les nostres empreses, siguin els nostres usuaris que són els que en el fons paguen aquest servei.

Bé, en tot cas em quedaré aquí.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font per la seva intervenció.

Pel CDA + Segle XXI alguna intervenció?

Pel Grup Parlamentari Liberal el Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

La primera cosa que vull fer és demanar-li disculpes perquè jo intento contestar el que crec que vostè em demana de la reserva d'esmena, i a mi m'ha semblat que estaven parlant d'unes transferències de Govern, i jo he contestat això. Ara veig en la seva rèplica i en altres coses que intentaré contestar que possiblement és el que realment pensa. Però, és clar, que no ho ha manifestat clar amb la reserva d'esmena. En tot cas en torn de rèplica ja em contestarà vostè.

Vostè diu que estem parlant, i hem fet servir, crec, la paraula companyia o empresa parapública, i aquest debat ja el vam tenir l'any passat i ja li vaig dir que parapública és un adjectiu qualificatiu, que el substantiu és empresa, companyia, és a dir que ha de funcionar. Per això entenia que hi havia dos tipus de companyies: les companyies que funcionaven bé i les que funcionaven malament. I el fet que fos pública, parapública o gestionada pels àngels, era el mateix perquè finalment el que havien de fer era funcionar bé o malament. Això no sé si m'ho discutirà o no, no sé si darrera d'això vostè pensa que llavors una empresa parapública ha d'estar governada d'una altra manera, i si és d'una altra manera vostè m'ho explica perquè jo no sé de quina és. Jo crec que, evidentment, una empresa es fa per donar el màxim de serveis possibles al mínim preu i li accepto a vostè que està en un règim de monopoli i que s'ha de ser especialment cru en aquest tema, li accepto, li vaig acceptar i li continuo acceptant.

Quant a aquesta idea d'establir les tarifes per cobrir les despeses i després ja en parlarem... home! també voldria saber si això està a prop d'algun pla soviètic,

és a dir, si hi ha la possibilitat de poder fer aquestes coses. S'ha vist, s'ha intentat, però després això no ha resultat perquè és clar el futur és incert i el consumidor, i cada vegada més, actua d'una manera ràpida i no se'l pot planificar.

Si el que realment vol que jo li contesti és això, evidentment se'm fa difícil perquè en la reserva d'esmena de tot això no en parlava.

Res més, Sr. síndic, moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

El Govern desitja intervenir?

Doncs, hi hauria un altre torn d'intervencions per part dels grups parlamentaris.

Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

No, simplement dir que vostè ha mencionat que s'ha de donar el millor servei al millor preu. I el sentit de les nostres esmenes és aquest purament. Nosaltres pensem que amb aquesta política tarifària i generant aquests beneficis no ens molesta que hi hagi les transferències d'excedents de caixa a Govern, si hi són, el que ens molesta és que es generin excedents de caixa a través de les polítiques tarifàries encaminades a crear aquests excedents de caixa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Si no hi ha cap altra intervenció procediríem, doncs, a la votació, també recordant que sí és sí a les esmenes i no és no. Doncs, l'aprovació del text quedaria tal com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Esteve López:

12 vots a favor, 2 abstencions i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queden desestimades les esmenes i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passaríem al punt número 5.

Reserva d'esmena número 6 que correspon a l'esmena 32 de l'Informe de la ponència.

Intervé per defensar l'esmena al Sr. Francesc Casals.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 28 de novembre del 2006, el Sr. cap de Govern a demanda de la Sra. ministra de Salut, Benestar Social i Família, va fer arribar als consellers generals de la Comissió Legislativa d'Afers Socials un document titulat "Document de propostes" elaborat

pel Ministeri de Salut, Benestar Social i Família que va presentar-se durant la sessió plenària del Pla nacional d'atenció social que va celebrar-se el 29 de novembre del 2006.

Entre moltes altres propostes, -més de dos-centes-, hi trobem les següents que a títol d'exemple citaré, -evidentment no seré exhaustiu, ni molt menys-: garantir una pensió equivalent, almenys al salari mínim, per a les persones amb una discapacitat que els impedeixi treballar, -curiosament, si se'm permet, recorda a l'esmena que ha defensat fa un moment el meu company Esteve López-; establir ajudes econòmiques regulades per a famílies amb persones grans dependents; donar ajudes econòmiques a famílies que tinguin cura de gent gran dependent a la seva pròpia llar; establir ajudes econòmiques a propietaris d'habitatges per a obres d'accessibilitat; establir ajudes universals a la gent gran necessitada; facilitar a les famílies l'accés a les guarderies; establir recursos d'atenció dels infants proveïts de beques, si s'escau; implantar ajudes econòmiques per a les famílies amb fills o filles menors d'edat; establir ajudes familiars adequades al nivell de vida d'Andorra; adaptar els barems d'ajudes a famílies amb dificultats econòmiques als llindars de pobresa europeus; no tenir en compte l'entorn familiar en el tràmit de sol·licituds per ajuts econòmics; adaptar el nivell de les prestacions d'assistència social al nivell de vida actualitzat, etc, etc, i així pràcticament fins als dos centenars.

És fàcil d'entendre la nostra sorpresa -la del grup parlamentari que tinc l'honor de representar-, en una primera lectura veient que després d'anys de secada dura en matèria de política social, de cop i volta el Govern Liberal ens adelanta per l'esquerra, i a tota velocitat, amb un conjunt de propostes que el nostre grup parlamentari subscriuria amb els ulls tancats perquè malgrat sabem que aquestes propostes en primer lloc les ha formulat allò que diem la societat civil, és evident que quan el Govern lliura el document de propostes als consellers generals, està dient que fa seves aquestes propostes, i que quan la Sra. ministra de Salut, Benestar Social i Família anuncia per a l'any 2007 el Pla nacional d'atenció social, és que té la intenció, o així ho entenem, de començar l'aplicació d'aquestes mesures durant el 2007. Fins aquí, doncs, tot bé, i el nostre grup parlamentari, com es pot imaginar, encantat i satisfet però buscant al pressupost les partides que suporten aquestes mesures. I, aquí una vegada més, com sempre, és on neix el problema: no hi ha res de res, no hi ha ni un cèntim.

Resulta impensable creure que vostès, de forma voluntària, hagin omès de dotar pressupostàriament aquest seguit de propostes: seria un engany de primer

ordre cap a la societat civil que les ha formulat, com us deia abans i, per tant, com que això és impensable creiem que només es pot tractar d'un oblit degut probablement a la tan repetida pressa per presentar el pressupost. I és aquest oblit el que proposem reparar amb la nostra esmena i ajudar-los així a posar-se a governar també per aquells que més ho necessiten.

L'esmena proposa -i cito textualment-: "Incrementar el concepte 'A famílies i institucions sense finalitat de lucre' del Departament de secretaria general i serveis generals del Ministeri de la Presidència, incrementar-lo en un import de 600.000 euros per tal de dotar un nou projecte amb el nom "Desenvolupament i aplicació del Pla nacional d'atenció social", i en particular el subconcepte 48290 "A famílies"

Vull precisar que tot això surt del Ministeri de la Presidència de l'Oficina d'innovació empresarial.

Vull tornar a dir que seguint la curiosa i famosa suplència, hem de treure els diners d'on se'ns mana, i no d'on volem, que és una situació ben estranya si tenim en compte que d'aquesta assemblea se'n sol dir el Poder Suprem de l'Estat.

En tot cas, traiem els diners dels conceptes 100, 160: despeses de gratificació-personal de relació especial i 226: atencions protocol·làries i 227: treballs realitzats per altres empreses.

Alhora de demanar-los el vot afirmatiu per aquesta esmena els vull tranquil·litzar i que ningú no s'alarmi: un cop retirats aquests 600.000 euros, l'Oficina d'Innovació Empresarial continuarà disposant de més d'un milió d'euros encara, que nosaltres considerem que continua sent una quantitat més que suficient per a poder atendre, professionalment i protocol·lària, els usuaris i beneficiaris d'aquesta Oficina d'Innovació Empresarial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Casals per la seva intervenció.

El Govern?

Per part dels grups parlamentaris? Pel CDA + Segle XXI, Sra. Font, teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Amb aquesta esmena reservada del Grup Parlamentari Socialdemòcrata que proposa una nova dotació pressupostària amb la voluntat de crear un

nou projecte anomenat: "Desenvolupament i aplicació del Pla general d'atenció social", la idea em sembla bona. Un correcte desenvolupament de les polítiques socials exigeix un coneixement adequat de la realitat social per tal de veure quins són aquells grups de la societat que han de ser mereixedors d'una atenció específica.

Un país que aspira a tenir una societat cohesionada no s'ha de limitar a fer només uns plans estratègics sobre el desenvolupament econòmic sinó també sobre la sanitat -com ha estat afortunadament el cas-, o sobre l'atenció social i l'educació.

Tot Govern ha de poder prendre el pols de la seva societat per tal de poder valorar i decidir unes polítiques que s'ajustin a la realitat del país.

Pel que s'acaba d'expressar votarem favorablement aquesta esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, primer vull tranquil·litzar al Sr. Casals perquè no ha estat un oblit. És a dir, que el Pla nacional d'atenció social que va anunciar la ministra no ha estat un oblit ni del Govern ni del Grup Parlamentari Liberal, i d'altra part també pensem que això es pot tirar endavant amb altres recursos que l'Oficina d'Innovació Empresarial que pel seu sentit sembla que vulguem dedicar aquests recursos a aquesta oficina, que és una cosa supèrflua i no dedicar-los al que és necessari d'acord amb aquest Pla nacional d'atenció social, i això no és cert perquè s'han previst recursos per les dos qüestions perquè les dos són importants.

L'any 2006 es va efectuar la primera fase del Pla nacional d'atenció social dedicat al diagnòstic i propostes elaborades mitjançant un procés participatiu mitjançant la creació de taules cíviques en els àmbits de la discapacitat, la gent gran, gènere, infància i família, i, solidaritat i voluntariat.

Algunes de les propostes presentades per les esmentades taules es refereixen a les prestacions econòmiques i per això, està previst realitzar enguany una revisió amb la valoració del reglament de prestacions econòmiques per millorar-lo i acollir les propostes presentades que es posaran en marxa pel proper exercici 2008.

En tot cas, pel 2007 ja es posen en funcionament una sèrie de mesures el finançament de les quals ja està previst en les diferents partides pressupostàries del departament. Entre aquestes mesures es pot citar la creació d'un observatori d'atenció social, l'adopció de diferents mesures de caràcter organitzatiu com la creació d'un sistema d'atenció social andorrana, i l'establiment de les taules de coordinació tècnica i de participació cívica.

També està previst, tal i com s'ha dit anteriorment, un nou reglament de prestacions econòmiques de prestacions socials; l'elaboració d'un pla d'informació i comunicació del catàleg de serveis de prestacions socials; l'elaboració d'un pla d'establiments i serveis socio-sanitaris així com dues campanyes de comunicació i sensibilització sobre la realitat dels diferents col·lectius i mesures concretes de caràcter sectorial en l'àmbit de la discapacitat -revisió de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat-, potenciació d'ajuda mútua familiar, gent gran, programa de detecció i prevenció i risc de maltractament i diferents programes intergeneracionals. Programes d'igualtat de gènere, avaluació dels resultats del servei d'atenció a les víctimes de violència domèstica, programa família i infància i elaboració i primeres mesures de desenvolupament del Pla nacional de la infància, reglament de les famílies nombroses i elaboració de la Llei de la infància.

Tot això és el que es començarà durant aquest any 2007, i no hi ha una partida concreta que és el que vostès voldrien perquè això està posat dins d'altres partides del pressupost global.

A nivell d'actuacions transversals, potenciació dels grups de treball mixtes per tractar les propostes presentades en els àmbits de salut, treball, educació, seguretat social i justícia.

Així doncs, tot això ja està previst per aquest any, i les altres actuacions, com he dit, després de fer aquesta revisió es posaran en el pressupost del 2008.

I, d'altra banda, al tractar-se de prestacions econòmiques d'atenció social els pressupostos referents a aquest concepte han de correspondre al Ministeri de Salut, Benestar Social i Família i no al Ministeri de la Presidència.

Per tant, per totes aquestes qüestions votarem en contra de la reserva d'esmena que han formulat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc agrair el suport a l'esmena al Grup CDA + Segle XXI, que com no tenia cap dubte ha entès perfectament quin és l'esperit de l'esmena i quines són les nostres prioritats.

Sr. Jordana, miri el tema de l'oblit... ho he posat perquè procuro ser educat i no ser gaire agressiu i perquè no em denunciïn després per dir segons què. Estava segur que no era cap oblit, i això és el que em sap greu d'aquest assumpte, justament. Ja m'estranyava a mi quan he vist aquesta llista de mesures... és que és clar, és que no era possible, ni aquest any, ni el que ve ni l'altre que vostès no les tornessin a llegir, però facin aquí el que ja han negat i insisteixo amb la defensa de l'esmena abans amb el company Esteve López i, per tant... bé, no és que tingui fe en aquest grup d'allà perquè llavors allà estaria enlloc d'estar aquí. No m'ho he cregut en cap moment.

L'oficina d'innovació empresarial jo no li he dit aquí ni que sigui supèrflua ni res. Els diners... -i torno a insistir en aquesta insistent suplència que algun dia, alguna majoria més raonable l'haurà de canviar-, nosaltres estem obligats a treure els diners d'on ens diuen, i ens diuen el mateix ministeri on ens afectem. Els hem afectat en aquest ministeri perquè hi ha un capítol que diu: "Transferències a famílies" i "Institucions sense ànim de lucre" i ens ha semblat dir als primitius que les ajudes a famílies han d'anar en un capítol de "Transferències a famílies". Per tant, el que hem trobat és aquest i ho havíem de treure del ministeri i, efectivament ho hem tret, i particularment de l'Oficina d'Innovació Empresarial. D'altra manera li diré que vostè l'ha qualificat de superflu, jo no. Però, l'ordre de prioritats que tenim amb ajuts i que destinem, en canvi, un milió set-cents mil i escaig d'euros a aquesta oficina, a mi em sembla com a mínim discutible però, és clar, aquest és el meu punt de vista, i no és l'objectiu de l'esmena d'avui. Però, vull dir-li que no tinc absolutament cap escrúpol en treure 600.000 euros d'allà per destinar-los al que realment em sembla important, segons el que vostès diuen aquí perquè, insisteixo, això són propostes que ja sé que el Govern les ha recollit de la societat civil, de les ONGs, però és clar, m'imagino i estic segur que quan el Govern les lliura als consellers generals de la comissió és que se les fa seves. No he vist mai ni en aquest Govern ni en cap govern, i amb raó perquè no és la seva feina

consultar propostes abans de prendre decisions en un parlament perquè tornàrem a barrejar papers.

Per tant, entenem -i per això fem aquesta reserva d'esmena, sinó, no faríem perdre el temps aquí a ningú-, que el Govern aquestes propostes se les ha fet seves i per això les ha passat als consellers generals, i per això la senyora ministra ha parlat de començar a aplicar el Pla... -i per això tenim al BOPA un edicte demanant, doncs, per l'elaboració del Pla nacional d'atenció social-, i tot això pel 2007. Tot això pensen fer sense gastar ni un duro?... Bé, estem com sempre amb la política social del bla, bla, bla, de la demagògia però, a la pràctica res de res... a la pràctica res de res... A mi, el que em sap greu és que tota aquesta gent que ha consultat, que ha donat la seva opinió i que està aquí igual s'ho han cregut que tindrien ajudes. Llavors, ens hauríem d'afanyar en dir-los que no hi haurà ni per aquest any, ni per l'any que ve, ni per l'altre, i em temo -mentre vostès estiguin aquí- per cap any.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Jordana per part del Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, a veure, això de superflu ho he dit jo, però no perquè jo ho qualifiqui sinó perquè he entès que vostè ho pensava i no ho deia. Si no és així, doncs, me n'alegro que com a mínim en això hi estem d'acord, i que aquesta oficina no sigui supèrflua i sigui interessant pel país. Ja estem d'acord en això.

I quant al tema de la demagògia... home! això sí que és un terme que vostè l'utilitza i jo l'he de contradir. No és veritat perquè crec que hem donat prou mostres de fer, d'acord amb el que nosaltres creiem en polítiques socials, i així s'ha fet fins ara.

I, en relació amb aquest Pla nacional concret, doncs, ja li he dit que pel 2008 hi ha previstes unes mesures i un increment del pressupost, però ja en aquest any 2007, tal com va anunciar la ministra, doncs, es començaran a fer coses concretes.

Per tant, jo crec que aquestes acusacions sí que són supèrflues per la seva part.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sr. ministre per part del Govern.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Només fer dues puntualitzacions: la primera és que la ministra és la ministra de Benestar que li entrega aquestes dos-centes propostes a títol informatiu i que Govern mai se les ha fet seves. S'està treballant en un Pla d'atenció i, per tant, fins que no estigui acabat aquest Pla d'atenció, el Govern no se'l pot fer seu, i això, vostè diu que el Govern s'ho fa seu quan els hi lliura a vostès, i nosaltres obviem que això és pura i mera transparència.

Quant a les mesures de benestar que li entrega la ministra, quan vostè diu de Salut i Benestar, i vostès treuen una partida de la Presidència que resulta que, a més, l'Oficina d'Innovació Empresarial -que tampoc és sant de la seva devoció-, home!... i ens acusa a nosaltres de demagogs... això sí que és demagògia.

Aleshores, a partir d'aquí miri, vostè demagògicament parlant pot dir que el Govern no fa o no pren mesures socials... no estem d'acord perquè les prenem, i el que està clar és que les volem i, en aquest cas, les volem estudiar, volem canviar el reglament actual i posar-les en marxa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Casals havia demanat la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, tenim un problema perquè no entenem igual el funcionament de les institucions.

Jo, que vostès lliurin al seu grup parlamentari la documentació evidentment no m'hi posaré mai de la vida, però, aquesta documentació s'ha lliurat a la Comissió Legislativa de Benestar i, per tant, és un tràmit oficial i jo entenc que el Govern, els documents que vénen del Govern, els assumeix, a no ser que precisí d'on s'envia, i de part de no sé qui.

No ho entenem igual, ja ho veig clar però, els nostres consellers de la comissió van entendre això, i per això fem l'esmena.

Que l'Oficina d'Innovació Empresarial sigui útil pel país; jo no li he dit tant. Entre supèrflua i útil pel país en podem parlar molta estona.

Quant a demagògia, al Sr. ministre li insisteixo: a mi m'hauria agradat treure els diners d'algun altre lloc si hagués estat possible, però no és possible, i això no és

demagògia, és anar a buscar els diners on són, i resulta que a Presidència n'hi ha molts... molts: un milió set-cents i tants mil... A veure, no li faré el detall però més de la meitat, a personal de relació especial, atencions protocol·làries... a vostè això li semblarà indispensable i a nosaltres no, que per això estem aquí per tenir visions polítiques diferents.

Però, insisteixo que els diners potser els hauria tret igualment d'allà... no ho sé, però he hagut d'anar a buscar-los allà perquè el Reglament i la Suplència no permeten treure'ls d'enlloc més.

Simplement per això.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Casals.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Doncs, si no hi ha cap altra intervenció passaríem a la votació recordant que sí és sí a l'esmena i no és no, doncs, l'aprovació del text quedaria tal com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringuet : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

Són 14 vots a favor i 14 en contra.

El Sr. síndic general:

Doncs, en vista del resultat, i havent observat que s'ha produït un empat, i segons disposa l'article 77, procedirem tot seguit a una segona votació.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret : No
M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No
M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
M. I. Sr. Robert Call Masià : No
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
M. I. Sra. Eva García Pastor : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn?

El Sr. Esteve López:

Sí, Sr. síndic.

És la mateixa votació: 14 vots a favor i 14 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, s'ha produït un empat, i segons l'article 77 la reserva d'esmena quedaria refusada.

Continuariem amb el punt número 6.

Reserva d'esmena número 7 que correspon a l'esmena 38 de l'Informe de la ponència.

Intervé per defensar l'esmena la Sra. Rosa Ferrer.

Teniu la paraula.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, em sembla que continuarem amb el debat que estem portant aquesta tarda en relació amb les reserves d'esmena sobre la solidaritat, però aquesta vegada ens referim a la solidaritat cap a l'exterior, en concret al 0,7% del pressupost destinat a les ajudes per a la cooperació al desenvolupament.

La reserva d'esmena concreta és l'esmena número 38 de la ponència -de l'Informe de la ponència-; correspon a la número 34 de les presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i és de modificació al pressupost de despeses de l'Administració general.

Es proposa incrementar el concepte: "A l'exterior (492) del Departament multilateral, de cooperació i desenvolupament (260), del Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació (25)" en un import de 182.000 euros per tal de dotar al projecte: "PROJ-0010-Política de drets humans, cooperació i desenvolupament" i, en particular, el subconcepte: "49270-Cooperació per al desenvolupament i altres".

Per tal de poder incrementar aquest concepte es proposa reduir a nivell de concepte les partides següents dins de la mateixa secció del ministeri: departament 250, concepte 100, quantitat 100.000 euros; mateix departament 250, concepte 160, 13.000 euros; departament 250, concepte 226,

25.000 euros; al mateix departament 250, concepte 227, 25.000 euros, departament 260, concepte 100, 17.000 euros, i departament 260, concepte 160, 2.000 euros.

I aquí, com ha dit el meu company el Sr. Casals, traïem els diners d'allà on ens els deixen treure, per tant, estan aquí.

Si observem el comparatiu de despeses que figura en el pressupost -és aquest d'aquí-, podrem observar que l'import que es va destinar per a aquest concepte l'any 2006 és d'1.010.850 euros. Al Projecte d'enguany l'import que hi consta és d'1.018.000 euros justos, i diu: tant per cent de variació, un 0,71% que, per tant, és la diferència aquesta entre l'1.010.000 de l'any passat i l'1.018.000 d'enguany.

Aquí, en la mateixa fitxa del projecte, el Govern diu -i cito textualment-: "L'objectiu d'aquest increment és augmentar l'aportació dels recursos per a la cooperació i la solidaritat fins al 0,7% del pressupost, participant en els programes d'ajuda als països en desenvolupament que impulsen els organismes internacionals."

Doncs bé, aquesta declaració que figura aquí, al pressupost per a l'any 2007, doncs, nosaltres ens hem dedicat a agafar la calculadora i resulta que no és el 0,7%. En tot cas, les calculadores que hem utilitzat nosaltres no quadren, no? I, veiem-ho:

El pressupost de l'any 2006 era de 340.000.000 d'euros. Si calculem el 0,7% de l'import aquest, en realitat és 2.380.000 euros.

El que es va pressupostar al 2006 era 1.010.850 euros, és a dir, 1.300.000 euros menys del que hagués correspost d'aquest 0,7%. En realitat, si fem el tant per cent el que es va destinar és només un 42,5% del que s'hauria d'haver destinat en aquesta partida.

Però, resulta que al 2007, en lloc d'incrementar-se, si mirem percentualment les xifres, veurem que el que fem és disminuir-ho. I m'explico: el pressupost del 2007 és de 387.555.204,72 euros. El 0,7% d'aquesta xifra és de 2.712.886 euros.

El pressupost que s'hi fixa per a aquest any per aquest concepte d'ajudes al desenvolupament, aquest 0,7% és d'1.018.000 euros, és a dir, 1.694.886 euros menys del que s'hauria de pressupostar.

I això vol dir que sobre aquesta xifra que s'hauria de pressupostar i la que hi ha realment, la que és un 37,5% del que hauria de ser, quan l'any passat era un 42,5, amb el qual estem veient que, amb xifres, 2 més 2 fan 4 en números, doncs, en xifres reals del que hi ha al pressupost, -que no és que estem augmentant per arribar als objectius-, és que estem disminuint perquè no creix amb la proporció que ha crescut el pressupost de l'Estat.

Per aquest motiu hem fet l'esmena que sí bé l'import que proposem d'augmentar tampoc arriba al 0,7%, però, és clar, els mecanismes pressupostaris són els que són i podem treure d'on podem i fer els augments que hi ha. No el fem nosaltres el pressupost, i al que hem pogut arribar, que ens ha semblat, era d'incrementar-lo com a mínim amb alguna cosa més per arribar, si més no, a mantenir aquestes xifres dels altres anys.

Si bé el compromís dels Estats membres de les Nacions Unides a l'hora de complir amb l'Acord de l'any 1972 era el de destinar el 0,7% del PNB (del Producte Nacional Brut) dels països rics per a ajudes al desenvolupament, hi ha aquelles -i ho recordo-, aquelles concessions dels Consells anteriors, i més que res són pactes polítics. No disposàvem ni de dades sobre el PNB (del Producte Nacional Brut) ni del PIB (Producte Interior Brut), i es va convenir que el que faríem seria fixar un 0,7% d'ajudes, o intentar arribar al 0,7% d'ajudes al desenvolupament sobre el 0,7% del pressupost general de l'Administració.

Han passat els anys i continuem lluny de complir amb aquell objectiu.

I, no m'allargaré... per utilitzar una paraula que està posant de moda el Sr. cap de Govern, el Sr. Pintat: "No m'allargaré cantant les excel·lències de la necessitat de ser solidaris amb els països menys afortunats" i la necessitat de complir amb els acords de les Nacions Unides de 1972 o amb les recomanacions i objectius de la Unió Europea perquè els Estats membres compleixin amb els objectius, amb l'aportació, en aquest cas del 0,7% del PIB (del Producte Interior Brut) per crear, com diuen: "Un entorn -tant en un Pla nacional com mundial- per afavorir el desenvolupament i l'eliminació de la pobresa", i participar en un Pla que s'ha establert per al 2015 per assolir els següents objectius: en primer terme, eradicar la pobresa extrema i la fam -en conseqüència intentar reduir a la meitat el número de persones, el tant per cent de persones que es troben en el llindar de la pobresa que perceben menys d'1 dòlar al dia-; en segon terme, aconseguir l'ensenyament primari universal; promoure la igualtat de gènere i l'autonomia de la dona; reduir la mortalitat infantil; combatre la SIDA, el paludisme i altres malalties greus; garantir la sostenibilitat del medi ambient, i promoure una associació mundial per al desenvolupament.

Senzillament no pretenc que d'immediat ho puguem fer però, estaria bé que pogéssim participar amb aquesta ajuda del 0,7% per als organismes no governamentals.

Senzillament diré que a Andorra tenim la sort de formar part de l'anomenat primer món, del món occidental on la majoria compta amb una qualitat de vida acceptable, -no excel·lent!-, des del punt de vista de la sanitat i de l'educació, i hem vist en altres debats que podem millorar també en moltes altres coses.

No hem de ser solidaris amb aquells que no tenen la mateixa sort que nosaltres, i no ho hem de ser només per una qüestió de consciència, o amb paraules que ha utilitzat aquesta tarda el ministre de Finances per una qüestió d'estètica, i ens hem de limitar exclusivament a complir amb l'expedient.

La solidaritat és un acte de convicció profunda i sabedors que només amb l'aportació real de les ajudes necessàries als països menys desenvolupats aconseguirem una societat global molt més justa i equitativa i, també, de retruc assegurarem el nostre futur.

Per tant, des del Grup Socialdemòcrata entenem que aquest increment pressupostari estaria bé que fos aprovat aquesta tarda aquí per la resta dels grups parlamentaris per anar caminant poc a poc per aconseguir aquest 0,7% del pressupost per a ajudes al desenvolupament i la cooperació i desenvolupament dels països pobres, per aconseguir tots plegats un futur molt millor, i anar avançant perquè en un futur molt proper puguem arribar a la xifra del 0,7% real sobre el pressupost. I, per això demanem -i hem fet aquesta reserva d'esmena- i demanem a aquesta Cambra que ens doni suport a l'hora de la votació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer per la seva intervenció.

Passem a les intervencions per part del Govern?

Sr. ministre teniu la paraula... després?

Pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI,
Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

En aquest cas es proposa un increment pressupostari destinat al subconcepte: "Cooperació per al desenvolupament i altres", situats dins del projecte de: "Política de drets humans i cooperació per al desenvolupament".

Em sembla bé fer un esforç significatiu per tal d'augmentar els recursos que l'Estat andorrà destina al tema de drets humans, cooperació i desenvolupament tot retallant les quantitats d'altres

partides del mateix ministeri destinades a despeses d'una naturalesa força diferents com són, per exemple, les despeses de representació.

Potenciar les nostres polítiques de cooperació i desenvolupament és una de les vies que cal seguir a l'hora de configurar la nostra política exterior.

Per tant, donem el nostre suport a l'esmena número 38 de la ponència.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordi Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure Sra. Ferrer, jo també estic d'acord amb el seu plantejament i amb el seu objectiu que s'ha de complir i, per això, doncs, vostè ja ho ha llegit: aquí al programa dins dels objectius, efectivament diu que els objectius d'aquest programa són augmentar l'aportació dels recursos per la cooperació i la solidaritat fins el 0,7% del pressupost. Ara, jo no ho entenc de la mateixa manera que vostè. És a dir, no és en aquest pressupost que s'ha aconseguit aquest 0,7%, sinó que això és un objectiu. Si ja s'hagués complert ja no seria objectiu.

Jo crec que és aquesta la lectura que jo, almenys, he entès. I, dins del que vostè diu, doncs bé, sí que potser que de cara a l'any passat. Aquest any no s'ha augmentat massa, però el que sí que sembla que és evident és que en els darrers cinc anys s'ha augmentat molt aquesta participació justament per ajudar a aquesta solidaritat que també ens correspon amb la resta del món i amb els menys afavorits i, és per això també que aquest subconcepte que ja puja 1.018.000 euros, doncs, aquesta partida al pressupost consta com a crèdit ampliable, s'ha posat com a crèdit ampliable segons l'article 4, apartat 21, punt b, amb el qual en el cas que hi hagués una necessitat de més recursos per destinar-los a aquest objectiu, doncs, no hi hauria inconvenient en aportar-los. Ara bé, aquest objectiu jo entenc que no solament depèn de posar la xifra del 0,7 concreta i matemàtica al pressupost, sinó que també depèn d'altres qüestions que jo entenc que també consten aquí en el projecte quan ho diu als objectius, posteriorment jo entenc que parla de com s'han aconseguit aquests objectius, i diu: "Política de drets humans i cooperació al desenvolupament que serveix per contribuir per situacions de catàstrofes naturals i humanes que

afecten a països tercers, evitar una memòria sobre cooperació andorrana i realitzar una campanya de sensibilització a la societat andorrana, evitar un manual de viabilitat", i després diu: "Estudiar i elaborar un projecte de llei i els reglaments necessaris per establir un marc legal en l'àmbit de la cooperació internacional", que això és el que el Govern i el grup parlamentari creu que entén que no només s'ha d'arribar a aquesta xifra del 0,7% sinó que aquí, amb aquest objectiu, s'ha d'arribar prèviament a una sèrie de fases que són aquestes que he dit i una de les quals, doncs, seria crear un marc legal adequat amb aquesta finalitat. Ara bé, com a objectiu i com a *desideratum*, doncs, hi estem d'acord... potser no estem d'acord en el procés. I, ja li dic, amb el pressupost concret sent un crèdit ampliable, doncs, potser sí que si fes falta no s'arribaria a aquesta xifra matemàtica del 0,7% però, podent-se destinar la mateixa quantitat que hi havia pressupostada, doncs, jo crec que... home! no està malament el que s'està avançant per arribar a aquest objectiu.

Per aquests motius, doncs, votarem que no a la reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana per la seva intervenció.

Intervé pel Govern?

No hi ha intervenció.

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo no em cansaré de repetir que el problema que tenim amb el pressupost del 2007, és que en realitat estem dotant menys diners que l'any passat per arribar al 0,7%. Percentualment estem dotant de menys diners. És a dir, que en lloc d'anar avançant cap a aquest objectiu del 0,7%, en realitat, a la pràctica, i si la nostra calculadora no ens falla, en realitat estem anant endarrera. Aquest és el problema.

I ja no hem fet una esmena per arribar al 0,7% del pressupost, primer perquè tampoc saps massa bé d'on s'acaben treient els diners. Però perquè l'únic que pretenem, com a mínim, que efectivament anem avançant cap al 0,7, no que anem perdent en relació amb aquest 0,7% del pressupost, que és el que està passant en realitat ara.

I que siguin crèdits ampliables, a mi em sembla perfecte, però crèdit ampliable i, a més, també ho ha acabat dient, o almenys ho he entès jo d'aquesta manera, està clar que serà el dia que haguem de fer una ajuda extraordinària, perquè ha passat una catàstrofe, ha passat qualsevol desastre, o hi ha una campanya d'urgència, però en una situació d'urgència humanitària.

Jo crec que això és una cosa i que ja està bé, però que les ajudes del 0,7% per a ONGs són preventives, no de mesura d'urgència per pal·liar una situació que ja és catastròfica; sinó anem a ajudar per evitar que passin segons quines coses, especialment per a eradicar la gana al món, les plagues, i d'altres coses. Hi ha les ONGs que per això ho gestionen, per això hi ha les Nacions Unides, i per això estan els organismes internacionals.

La nostra pretensió només és aquesta: ser solidaris amb la política exterior també, i a aquest nivell; i no perdre, com està passant amb les xifres del pressupost actual, anar-nos allunyant d'aquest 0,7%. Només és senzillament això. I si agafa una calculadora i calcula els tants per cent, veurà que l'any passat era un 42,5 del que havíem de donar el que es va pressupostar, i aquest any estem al 37,52, per ser més precisos. Això vol dir que estem, percentualment, destinant menys diners del nostre pressupost per aquest tipus d'ajuda.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer.

El Govern desitja intervenir?

Els grups parlamentaris?

Sí, Sr. Jordana pel Grup Parlamentari Liberal, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

A veure, estem d'acord amb l'objectiu. Però, jo repeteixo, no es tracta d'un càlcul matemàtic d'agafar la calculadora i dir quan és el 0,7, 3 milions tals, 0,7 és tant. Per a nosaltres no és aquest el procés.

El procés és com a objectiu arribar al 0,7, i any darrera any fer aquelles actuacions que són necessàries per arribar a aquest objectiu. I repeteixo, aquest any no és solament augmentar percentualment, sinó fer aquella sèrie de mesures complementàries que també són necessàries, augmentar de forma adequada i convenient aquest 0,7%, perquè sinó arribaríem a fer un pressupost purament artificial, que per arribar a aquesta xifra

del 0,7 sense que hi hagi un contingut concret, que fa falta a altres qüestions abans.

Jo crec que aquest és un procés evolutiu i amb això estem. I l'objectiu, jo crec que el compartim perquè està posat dins del pressupost. Jo només li puc dir això, que l'objectiu ja el compartim, i el fet d'anar endarrera, doncs, jo crec que no és veritat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Per confirmar el tema de la calculadora, només afegir que si bé és cert que la partida que vostè ha dit no ha augmentat, diguem, en la mateixa mesura que les despeses, per fer realment honor a la xifra del 0,7%, també s'hauria d'afegir aquí el projecte 127, Convenis a ONGs internacionals, que aquí hi ha uns altres 441.000 euros més, ja que les ajudes internacionals es poden fer directament sigui des del propi ministeri, o sigui a través de diferents ONGs internacionals.

Per tant, m'afegeixo al que ha dit el company Jordi Jordana dient que l'increment a tots ens agradaria que fos més ràpid, però aquest any s'ha optat per fer increments en altres partides domèstiques més agressives, diguem més consistents; i la partida aquesta de cooperació internacional deixar-la encara a... no, estic sentint a un altre conseller, i no són partides d'OIE, sinó que són partides també socials.

Aleshores, amb els convenis internacionals a través d'ONGs, també sumi aquesta quantitat, i veurà que el percentatge ja no està tan llunyà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria algun altre torn d'intervencions?

Sra. Ferrer, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, només dir al Sr. Jordana, que crec que parlem el mateix idioma, però conceptualment aquí no ens entendrem. I al Sr. ministre, doncs, dir-li que redactin bé el pressupost. Aquí diu el que diu, i parla del 0,7, i aquesta xifra, està clar, que si fem els números en lloc d'anar endavant anem endarrera. Però és igual, jo ja no diré res més, perquè aquest

debat que estem tenim ara l'hem tingut tota la tarda, però pel que fa a les polítiques internes d'Andorra, la solidaritat interior. Per tant, és igual, deixem-ho així.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer.

Alguna altra intervenció?

Si no hi ha cap més intervenció procediríem a la votació, recordant que sí és sí a l'esmena i no és no, doncs, l'aprovació del text quedaria tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringuet : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de Sindicatura, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

14 vots a favor i 14 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, i constatant que s'ha produït un empat, doncs, procedirem a una segona volta.

Sr. secretari general si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

14 vots a favor i 14 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, i havent-se produït novament un empat, segons disposa l'article 77, la reserva d'esmena, doncs, quedaria refusada.

Farem una pausa tot seguit d'uns quinze minuts.

(Són les 18.15 h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 18.34 h)

(Ha deixat la sala la Sra. Montserrat Gil Torné, ministra de Salut, Benestar Social i Família.)

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, reprenem la sessió amb el punt número 7.

Reserves d'esmena número 8 i 9, que corresponen a l'esmena número 43 i 44 de l'informe de la ponència.

Intervé per defensar l'esmena el Sr. Francesc Rodríguez. Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Seré molt breu.

Les esmenes, l'una conseqüència de l'altra, la primera, la 43, diu, "Es proposa incrementar el concepte "Remuneracions bàsiques i altres, personal funcionari", del Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament, del Ministeri de Justícia i Interior, en un import de 252.589,29 euros per tal de cobrir tretze places de bomber."

I l'altra, com deia, conseqüència d'aquesta, diu: "Es proposa incrementar el concepte "Quotes seguretat social", del Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament, del Ministeri de Justícia i Interior, en un import de 32.836,05 euros per tal de cobrir les despeses de seguretat social derivades de la creació de tretze places de bomber."

Un cop això dit, el motiu principal d'haver fet aquesta esmena al Projecte de llei del pressupost d'enguany i de mantenir-la perquè sigui debatuda i votada avui són, essencialment, les manifestacions reiterades tant del Sindicat de bombers, des de fa anys, com des de la direcció del Cos, també, des de fa també un cert temps, en el sentit que per a desenvolupar de forma correcta les funcions del Cos seria necessari un augment del nombre d'efectius.

D'altra part, l'informe emès l'any passat per tècnics del Govern francès adverteix, també, que, encara que es reorganitzés el sistema de funcionament i de guàrdies, probablement, i ho diu així, serà indispensable un augment del nombre d'efectius per poder donar un servei correcte. Segons sembla, -i dic segons sembla perquè no disposem del document en qüestió i ens referim a dades aparegudes a la premsa-, un nou informe xifraria de forma concreta en 66 els nous bombers necessaris, malgrat la privatització del transport sanitari, per poder arribar al nombre ideal en l'actual situació. Queda clar que encara que s'augmentessin el nombre de guàrdies, -mesura, d'altra banda, que caldria valorar de forma prudent-, serà necessària la contractació de nous bombers, i en nombre superior a la xifra que proposem, per poder donar un servei acceptable.

En segon lloc, segons els nostres càlculs, -confirmats públicament, d'altra banda, fa una setmana pel director del Cos-, l'import que suposaria la contractació dels tretze bombers que proposem no s'allunyaria massa de la xifra que s'està abonant actualment en concepte d'hores extraordinàries per poder cobrir, de forma mínima, la presència d'efectius a les casernes. Però aquest seria un argument secundari, perquè el que de veritat compta, -i és amb el que incidim-, és mantenir la seguretat i el bon servei que dona el Cos.

En tercer lloc, també ens recordava fa una setmana el director que les persones que s'incorporen al Cos són plenament operatives al cap d'un termini aproximat de divuit mesos. Aquesta és una raó essencial per defensar també l'oportunitat d'iniciar ja des d'ara la contractació de nous efectius per poder cobrir, quan abans millor, la manca de bombers constatada, com ja he dit, pels propis bombers, per la direcció del Cos i pels informes tècnics independents.

Finalment, també ens instruïa fa uns dies el director sobre la dificultat que tindrà el Cos per poder contractar de cop un nombre important d'efectius, -i per donar l'exemple se citava la xifra de trenta-, per la previsible manca de candidats que compleixin els requisits. Retenim aquesta dada com un argument més per preveure aquesta contractació de forma esglaonada, començant ja enguany i procedint

a una o diverses fases de contractació suplementàries un cop estiguin les previsions definitives concretades.

Penso que aquestes són raons més que suficients per valorar positivament la proposta inclosa en la nostra reserva d'esmena, i per això demano a tots els membres de la Cambra que li donin suport.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez per la seva intervenció.

El Govern intervé ara o al final?

Pels grups parlamentaris?

Per CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

En relació amb la discussió de les esmenes 43 i 44 de la ponència volem intentar remarcar la rellevància que pel benestar de la societat té el Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament.

El servei prestat pel Cos de Bombers és i ha estat més que satisfactori, i hem de vetllar per tal que les coses continuïn per aquesta via, i si és possible, fer-les millorar.

En aquest sentit, ha estat un bon pas endavant la construcció de la nova caserna de Santa Coloma, un edifici modern que ha de permetre una millor convivència del personal i una més eficaç organització del servei.

A partir d'aquí, nosaltres considerem que ara cal conèixer el resultat final de l'estudi que s'està realitzant, per tal d'adaptar els possibles aspectes a millorar en la gestió i en l'organització del Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament.

Des de CDA + Segle XXI pensem que abans d'incrementar d'una forma tant significativa les despeses de funcionament de l'Administració, com la que el Grup Socialdemòcrata proposa amb les esmenes que ara comentem, cal avaluar amb calma els resultats finals de l'esmentat estudi. Així podrem veure les diferents alternatives que es presenten a l'hora de solventar les possibles mancances, i evitarem caure en una precipitada política expansiva de noves contractacions de personal.

A més, abans de prendre cap decisió, no estaria de més poder comparar el funcionament del nostre Cos de Bombers amb el funcionament dels cossos de bombers dels països veïns.

Pel que s'ha exposat, votarem negativament a les esmenes número 43 i 44.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Jo també seré molt breu en relació amb aquestes dos reserves d'esmena que estem discutint ara. Part del que vull dir ja s'ha dit aquí. Ho ha comentat el Sr. Tarrado. I d'una forma general, el Grup Parlamentari Liberal considera que la direcció de l'orientació recursos i mitjans emprats que cal destinar al funcionament d'aquest nou servei, i aquí també vull fer esment a la nova caserna i als nous estudis, depenent del Govern d'Andorra, i correspon al Govern i és ell que està en mesura i té l'obligació d'exposar-los i de dimensionar-los.

Considerem, per tant, que el Projecte de pressupost recull aquesta situació, aquesta intenció i aquesta voluntat del Govern, i en aquest sentit no donarem suport a la reserva d'esmena.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

El Govern vol intervenir?

Sr. ministre de Presidència i Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Primer dir que el Govern encara no té, diguem l'estudi, al que ha fet esment el Sr. Rodríguez, acabat, i que per tant, no pot pressupostar unes quantitats ni unes contractacions de personal, mentre no estigui aquest estudi finalitzat.

I una prova d'això que jo li estic dient al Sr. Rodríguez, per exemple són estudis que s'han fet paral·lels al Govern, per exemple si passessin els torns de 24 hores a 12 hores, doncs, sobrarien cinc bombers avui dia, o si es passessin els torns de 24 hores a 8 hores, sobrarien vuit persones dins del Cos de Bombers.

Per tant, els resultats d'aquests estudis que vostè ja donava per fets, doncs, no queden tan clars i tan,

diguem... tan clars com vostè ha dit quant a la necessitat de contractació de tretze persones.

Dit això, és clar, que s'està fent un estudi molt aprofundit sobre el Cos de Bombers, que el transport sanitari, aquest Cos ja no el farà a partir de l'1 de juliol del 2007, i que aleshores, a partir d'aquí, el que es vol és reconvertir les necessitats d'aquest Cos de Bombers per poder fer plans d'evacuació, simulacres, etc., és a dir, tot allò que és prevenció.

I a partir d'aquí, el Govern tindrà els estudis i les dades escaients per poder prendre les decisions. En qualsevol cas, aquesta reconversió del Cos de Bombers ens l'estem plantejant quan tinguem les dades escaients en un període suficientment llarg, cinc anys, perquè el Cos de Bombers pugui assolir totes aquestes noves tasques que li seran encomanades.

Per tant, el Govern no ha pressupostat aquestes tretze places conscient que, avui per avui, no tenim les dades suficients com per poder-ho fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Pel que fa a la intervenció del president del Grup CDA + Segle XXI, només dir-li que pel que fa a l'augment de despeses de funcionament que esmentava, no són tan importants si les declaracions del cap del Cos de Bombers, del director, són encertades, seria de l'ordre d'uns 50 i pocs mil euros més, perquè si la nostra esmena demana, -exactament ara no tinc la xifra aquí-, 250 i pocs mil euros, si 200.000 euros ja se'n van en hores extraordinàries, per tant la despesa no penso que sigui massa important.

El Grup Liberal, evidentment que la política la fa el Govern, però... i també contesto una mica al ministre, jo m'he de referir als estudis que tinc a la mà, a l'opinió manifestada, -torno a dir-, en més d'una ocasió pels bombers, pel director i pels estudis independents. Els bombers i el director, com a mínim formen part del Govern, en tant que funcionaris, com a mínim. Per tant, jo penso que no poden no deixar-se de tenir en compte. Si el Govern diu que el que s'està plantejant és canviar les condicions de treball del personal del Cos d'Incendis i Salvament, i fins i tot, no ho ha dit, però diu que sobrarien efectius, no crec que els rebaixin, evidentment, però

de no contractar-ne més, doncs, és una opinió que d'algun lloc la deu haver tret, però no veig d'on, o almenys no tinc la mateixa documentació que tenen vostès.

Tots els informes, verbals i escrits que conec jo coincideixen, -no coincideixen amb la xifra, això és cert, hi ha xifres dispers-, però tots coincideixen en què encara que es reorganitzés, -i ho he dit-, el sistema de guàrdies, encara que es reorganitzés, caldrien més bombers, així i tot, havent privatitzat el servei de transport sanitari no urgent. També ho diuen els informes, almenys el que conec jo.

Per tant, no entenem aquesta disparitat d'opinions, o almenys, no coincidència.

Tot el que ha dit el ministre ho conec, tot el tema de la prevenció, simulacre, s'ha descuidat la formació, ja li dic jo. Tot això està previst, evidentment, però tot això també vol, doncs, que els serveis es puguin donar de forma correcta i aquí la coincidència general és que s'hagi d'augmentar el nombre d'efectius.

Si s'ha d'augmentar aquest nombre d'efectius, -el Govern diu que no, a mi pel que em consta, no ho dic jo, ho diuen els professionals i els informes, que sí-, comencem quan abans millor. El que potser es podria dir, bé, tretze no, baixem la xifra. En podríem haver parlat si les previsions haguessin estat unes altres. Ara, és clar, el ministre ens diu que potser s'hauran de reduir... però... que són suficients i que potser sobrarà personal, no que s'hagin de reduir, vostè no ho ha dit, tampoc diré jo que ho hagi dit. Però bé, per aquí aniria la cosa.

Doncs, és clar, és difícil de defensar-ho llavors. Si es fan uns informes i no es tenen en compte, si es fan uns informes, al principi sembla ser que eren gratuïts, però pel que ara veiem, la segona part no ho són tant, i després no es tenen en compte. Bé, en podem parlar, suposo, quan estiguin aquests informes enllestits. I malauradament, -penso jo-, haurem de constatar que la nostra iniciativa no era tan descabellada, -com és diu-, com per no tenir-la en compte.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez per la seva intervenció.

Pels grups parlamentaris, Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Puntualitzar una petita precisió, que des d'un inici de la legislatura, el nostre grup parlamentari va

defenent que l'Administració no pot anar creixent tant. Amb això no vull dir que quan és una necessitat real, i en aquest cas jo estic esperant per poder-nos expressar perquè hi hagi aquest estudi, i si és realment una necessitat real, doncs, que es pugui accedir a tenir més personal, en aquest cas, bombers.

Vull recordar que en les esmenes que nosaltres hem presentat a l'articulat, bastants d'elles anaven encaminades a reduir el número de noves contractacions, i algunes d'elles se'ns han acceptat.

A veure, no és un capritx que tenim, no? Però jo crec que l'Administració ha de tenir la gent suficient, no n'ha de tenir més del compte, i en aquest cas, nosaltres volem marcar aquesta tendència des de l'inici de la legislatura, i continuarem fins que continuï aquesta legislatura, amb aquesta idea. No es tracta de tenir més gent del compte, es tracta de tenir la gent necessària, i amb això no vull dir que no s'hagin de cobrir els serveis bàsics, lluny d'aquí. Però quan s'ha d'agafar una decisió, jo crec que és preferible agafar-la amb coneixença de dades; i en aquest cas, si hi ha un informe que està en marxa, doncs, voldria esperar a veure aquest informe per haver de dir si estariem d'acord amb més bombers en aquest cas o amb menys bombers.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Per part del Govern, Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo en cap moment, i gràcies per la puntualització que ha fet Sr. Rodríguez, en cap moment he dit que reduïrem el Cos de Bombers fiant bombers al carrer. És a dir, el que jo he volgut dir o constatar, és el fet que vostè té un estudi que jo no sé qui li haurà donat, però que no és definitiu, i que d'estudis n'hi ha molts, i que per tant, les decisions s'han de prendre amb calma. Han de ser coherents amb els objectius que s'han fixat pel Cos de Bombers, amb els nous objectius, inclosa la formació que vostè m'ha recordat, i que per tant, no podem començar a contractar gent per després córrer el risc de no saber què és el que farà aquesta gent que presumptament no s'hauria de contractar.

Per tant, el Govern aquí prendrà les decisions quan tingui tota la informació escaient, i si s'ha de contractar gent, doncs, els pressupostos del 2008 ho reflectiran, i si no s'ha de contractar gent, doncs, els

pressupostos del 2008, també reflectiran que no s'ha de contractar gent.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Sr. Tarrado, no es tracta de créixer molt o créixer poc, vostè ho ha dit, es tracta de créixer el necessari, i tots els indicis que tenim nosaltres marquen aquest creixement necessari.

Per tant, ens hem basat en aquests. Potser no són els mateixos que té vostè, però sí que són els nostres.

L'estudi, l'únic que tinc és el que em va trametre el Sr. ministre d'Interior. L'altre estudi, ho he dit, són dades que han sortit a la premsa i no han estat desmentides. Per tant, suposo que deuen ser certes. No em posaré amb el tema.

Si el pressupost del 2008 preveu, -en el cas hipotètic, que els informes diguessin que cal nous efectius, i que el Govern té en compte aquests informes-, si el pressupost del 2008 preveïés un augment, si les declaracions o les manifestacions del director són certes, serà operatiu aquest personal al 2010. Bé, d'aquí tres anys. Si vostès pensen que això és correcte i que ha d'anar així, doncs, ens sembla bé, nosaltres no som partidaris d'aquest tema. En temes de seguretat s'ha de ser, sobretot, previsor. I aquesta és la base que ens ha portat a mantenir aquesta reserva d'esmena avui, per defensar-la aquí davant de la Cambra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Alguna altra intervenció?

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Dos puntualitzacions al que acaba de dir. Si cada vegada que surt una dada a la premsa, fruit d'unes declaracions d'alguna persona, el Govern hagués d'anar denegant-les per no fer-les seves, el Govern estaria tot el dia a la premsa denegant moltes informacions que surten. Vull dir, per tant, el

Govern el que fa són declaracions, i amb aquestes declaracions diu el seu punt de vista i la seva opinió. I apareix també aquí al Consell, en les preguntes de vostès o, com ara, debatent esmenes, i per tant, aquí es dóna el seu punt de vista i la seva visió dels temes.

I quant a la previsió, estigui tranquil que el Govern té previsió, s'està treballant amb previsió en aquest tema de la seguretat civil i el Cos de Bombers, i per tant, estem fent una feina que volem estar segurs que el camí que encetem sigui el definitiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Espero que sigui la darrera.

A veure Sr. ministre, a mi em sembla molt bé que cada vegada que surt a la premsa una informació no s'hagi de desmentir, però si aquesta informació, doncs, és el reflex d'unes declaracions o d'unes manifestacions del director del Cos, per a mi té una certa garantia. I si no s'ha de desmentir. I si no s'ha de desautoritzar públicament al director del Cos. Per tant, insisteixo, no ho entenem de la mateixa manera, però en aquest cas, ho sento, el director del Cos, em sembla, que forma part de l'estructura del Govern.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Alguna altra intervenció?

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Bé, Sr. Rodríguez, vostè ara em diu el director del Cos, abans em deia els sindicats, que també havien fet declaracions de premsa, i sinó ho mirarem al resum quan surti del... o sigui és clar, aleshores, a veure, el Govern ha expressat moltes vegades que estan fent els estudis escaients, i que quan acabin aquests estudis escaients, prendran les decisions, les que calguin.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Si no hi ha cap més intervenció, passariem, doncs, a la votació, recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no, doncs, l'aprovació del text quedaria tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

12 vots a favor i 16 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat queden desestimades les esmenes, i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Continuariem amb el punt número 8.

Reserves d'esmena 11 i 12, que corresponen a les esmenes 46 i 48 de l'Informe de la ponència.

Intervé la Sra. Mariona González. Teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

La meua intervenció fa referència a les esmenes 46 i 48 de l'informe del ponent, i, es tracta de dues esmenes per tal d'incrementar el concepte "Transferències a famílies i institucions sense finalitat de lucre" del Departament de Benestar, del Ministeri de Salut, Benestar Social i Família.

A l'esmena 46 proposem d'incrementar l'import pressupostat pel Govern: 322.074,49 euros per transferir a famílies dins del projecte "Atenció primària parròquies", en 132.750 euros, per tal d'arribar a la quantitat de 454.824,49 euros.

I ho fem, perquè no entenem de cap de les maneres que hagin rebaixat en el pressupost d'enguany la partida destinada a les prestacions econòmiques que arriben directament a les famílies en 70.000 euros. Jo, d'això, en lloc de dir-li una partida domèstica més agressiva, en diria una partida domèstica agredida. I no ho entenem perquè tots els estudis fets fins a la data, coincideixen en dir que les ajudes socials del Govern tenen uns llindars massa baixos i, per tant, impedeixen l'accés, al feble i subdesenvolupat sistema de protecció social del país a moltes famílies necessitades, (Estudi sociològic sobre la infància i la conciliació de la vida personal, familiar i laboral a Andorra del 2006 i l'Estudi sobre la violència de gènere en la relació de parella del 2005, també Preinforme sobre la població en situació de risc de pobresa i exclusió social a Andorra del CRES 2005, entre altres). En la mateixa direcció van les manifestacions fetes des de diferents associacions (de dones, Càritas, sindicats, etc.) quan diuen que cada cop hi ha més famílies amb dificultats econòmiques que no poden arribar a final de mes, en especial les famílies monoparentals i la gent gran.

En una intervenció aquí mateix al Consell General, tal com consta en el Diari de sessions, la ministra de Salut, Benestar Social i Família, tot i voler-nos fer creure que no s'aplica cap tipus de barems, reconeixia que es fa un còmput de despeses i un

còmput d'ingressos, i llavors es valora la prestació econòmica. Els socialdemòcrates demanem l'establiment d'un indicador del nivell de renda, publicat en la Llei del pressupost anualment, fixat prèvia consulta a les organitzacions empresarials i sindicals, degudament actualitzat, que serveixi per determinar, d'una vegada per totes, els barems i els llindars necessaris perquè les famílies tinguin accés a prestacions econòmiques, ajudes i serveis. És a dir, quan els ingressos personals estiguin per sota d'aquest indicador, el ciutadà/ana sabrà que tindrà dret a uns recursos, públics i transparents, evidentment adequats a les seves necessitats reals.

Aquesta rebaixa de 70.000 euros de la partida destinada a les prestacions econòmiques que arriben directament a les famílies, serà conseqüència que la manca de transparència i la manca de publicitat de barems del que demana el Ministeri com a resultat d'aquests còmputs, és tan baix i fora de la realitat, per a les famílies que ho sol·liciten que aquestes han de patir una situació d'extrema pobresa per poder-se acollir? Si continuen en la mateixa direcció, senyores i senyors del Govern, acabaran rebaixant les partides socials fins a deixar-les a zero, traspasant totes les responsabilitats en la cobertura de les necessitats socials als comuns i ONGs, encarregant plans i estudis mentre passa la legislatura, i fent informes quan hi ha foc com a conseqüència de la seva deixadesa en l'abordatge de la problemàtica social d'aquest país.

És evident que la promesa dels liberals de compensar els déficits dels més desfavorits, ha quedat només en això: una promesa feta en plena eufòria electoralista. Aquesta rebaixa de 70.000 euros també és conseqüència de les manifestacions fetes pel ministre de Finances l'any passat, quan contestant a una reserva d'esmena que vam fer al Pla d'atenció a la dona, em deia, -tal com consta també en el Diari de sessions-, que les víctimes de violència domèstica, es beneficien de les prestacions econòmiques igual que els altres col·lectius, però que aquestes no anaven a càrrec de la partida on hi havia l'esmena. Tot plegat la terrible conseqüència és que enguany, continuant fent polítiques d'aparador, i per tal d'engreixar la partida destinada al Pla d'atenció a la dona, han despullat un Sant per vestir-ne un altre, passant 70.000 euros més l'augment de l'IPC, -que s'han estalviat, evidentment-, de la partida de l'Atenció primària a parròquies al Pla d'atenció a la dona, quedant-se tan frescos. El secret de l'excel·lència que tant prediquen, de ben segur que passa per fer més polítiques socials invertint-hi molt menys. Si l'objectiu és el de millorar el benestar de tots plegats, no entenem la seva garreperia en l'assignació de recursos, que hauria d'anar lligada a la definició clara

de polítiques socials per a la família, la gent gran, etc., i sobretot per una regulació normativa que defineixi clarament, els objectius, els mitjans, les activitats i el control de resultats.

Com que aquesta política ni la practiquen ni l'han practicada mai, ens trobem amb aquest resultat que avui ens ocupa, i que en lloc de mirar cap als ciutadans, només mira cap a l'estalvi del Ministeri, però això sí, només en allò que els hi convé.

A l'esmena 48 proposem d'incrementar l'import pressupostat pel Govern: 102.853 euros per transferir a Famílies dins del projecte "Pla d'atenció a la dona", en 100.000 euros per tal d'arribar a la quantitat de 202.853 euros.

En primer lloc, vull dir que finalment, i gràcies entre altres a les reiterades denúncies referents a la manca de recursos per atendre a les víctimes de violència domèstica i als seus fills, fetes tant des de les diferents associacions de dones com pel nostre grup parlamentari, han incrementat els professionals, els han diversificat fent un equip multidisciplinari amb més dedicació que garanteix una millor recepció, acollida i assessorament.

Ara bé, per què incrementem en 100.000 euros la partida destinada directament a les víctimes de violència domèstica i als seus fills?

Per què on el Govern Liberal només proposa assessorament jurídic i coordinació per a les víctimes i els seus fills, nosaltres proposem: assessorament, assistència i representació lletrada única, això vol dir que aquesta dona si té una causa civil i/o penal, estarà sempre representada pel mateix professional. I evidentment nosaltres volem assistència jurídica gratuïta sempre que sigui necessari.

On vostès deixen la indefinició parlant de l'atenció psicològica, nosaltres volem anar més lluny i que quedi garantida l'atenció a les víctimes i als seus fills en l'atenció inicial i en tot el procés terapèutic. Demanem els tractaments necessaris per modificar els valors i comportaments dels agressors, recordant les demandes de les víctimes en determinats moments inicials. I, evidentment, també volem aquesta assistència psicològica gratuïta sempre que sigui necessari.

I allà on vostès parlen d'ajuts econòmics sense concretar i en funció de la situació social de les persones, (de ben segur que se'ls hi exigeix estar en situació d'extrema pobresa), nosaltres volem que la víctima i els seus fills tinguin garantits i determinats, sobretot determinats, els ajuts econòmics necessaris mentre duri el procés terapèutic d'aquest nou nucli familiar, perquè la seva absència no sigui cap obstacle per trencar amb la cadena de violència.

El que volem en definitiva els socialdemòcrates, és un Pla integral d'atenció a la violència de gènere que permeti abordar amb efectivitat els greus dèficits constatats en el tractament d'aquesta problemàtica a Andorra ("la violència de gènere en la relació de parella, apropament a la situació d'Andorra" juliol 2005), un Pla que suposi el desplegament de mesures, actuacions i recursos per atendre amb el mateix grau de prioritat i assignacions necessàries, tant l'actuació preventiva, de detecció i terapèutica, com la situació d'emergència; un Pla que estableixi la protecció social necessària per tal que la poca xarxa familiar i social al país existent per les víctimes, les dificultats per conciliar la vida familiar i laboral, el baix nivell econòmic i la dura perspectiva de mantenir i atendre, tota sola, aquesta nova família, deixin d'ésser barreres insuperables que no permetin contemplar el trencament amb la violència; un Pla que superi les mancances en la coordinació institucional; els dèficits del registre de dades, etc.

Per tot l'exposat, i abans que la Sra. ministra, -ara veig que no hi és, ha marxat-, m'acusi novament de menyspreu cap als professionals del ministeri, -res més lluny de les meves intencions-, el nostre grup parlamentari va creure necessari fer aquestes esmenes precisament, per dotar-los de més recursos perquè si no tenen calaix, evidentment no poden dur a terme la tasca per la qual han estat contractats. Al no ser acceptades tampoc a la Comissió de Finances, vam decidir fer les reserves d'esmena també, perquè si durant aquest temps transcorregut algun grup parlamentari o conseller general, s'ho repensava i ens donava suport.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González per la seva intervenció.

El Govern intervé ara o al final?

Per CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Aquestes esmenes que ara debatem tenen com a objectiu establir diferents dotacions per a determinats projectes del Departament de Benestar del Ministeri de Salut, Benestar Social i Família.

D'entrada volem reiterar el que ja vam expressar a la Comissió Legislativa: ens abstindrem en relació amb les esmenes 46 i 48.

Tot seguit explicarem, o millor reiterarem el plantejament polític que hi ha darrera el nostre posicionament.

Volem tornar a remarcar la nostra preocupació per les polítiques socials, d'acord amb allò expressat en el nostre programa electoral. Cal recordar que totes les forces polítiques presents en el Consell General han establert un important consens en matèria de política social que s'està traduint en l'elaboració conjunta de la nova Llei de la seguretat social. Es tracta sens dubte d'una iniciativa legislativa de gran rellevància per a la modernització de la política social d'Andorra, en la qual cal continuar atorgant especial prioritat durant la present legislatura.

Per un altre costat i com hem fet en altres ocasions, volem fer també esment a aquells aspectes relatius al nivell de prestacions que l'Estat i la casa han d'assumir. Aquest és un tema força delicat. Cal tractar a veure si a partir d'ara amb el consens de política social que s'està construint al voltant de l'elaboració de la nova Llei de la CASS, serem capaços d'arribar a acords en matèria de prestacions que siguin compatibles amb la capacitat de finançament de l'Estat, -i reitero-, amb la capacitat de finançament de l'Estat.

Per tant, volem tornar a reiterar la nostra voluntat d'esperar tant per a l'elaboració definitiva de la nova Llei de la CASS, com pels estudis que hi estan vinculats a la mateixa, abans de continuar desenvolupant aquesta important qüestió.

Com deia en el debat pressupostari de l'any passat, la fita important que tots plegats tenim a sobre de la taula, és que la comissió encarregada d'elaborar la nova Llei de la CASS, treballi sense distorsions ni interferències, la qual cosa anirà en benefici del conjunt dels ciutadans.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El projecte 3121-0003 "Atenció primària parròquies" i en particular, el concepte 482 "A famílies i institucions sense finalitat de lucre" ha estat pressupostat tenint en compte l'evolució de les liquidacions realitzades en els darrers anys.

En el cas que la quantitat pressupostada no fos suficient per a realitzar els pagaments de les

pensions, el subconcepte 48290 segons la Llei de pressupost en el seu article 4.6 apartat d), es tracta d'un subconcepte que té caràcter ampliable fins a una suma igual a les obligacions que calgui comprometre.

D'altra part, quant a les partides que es proposa reduir-ne l'import:

Els crèdits previstos a la partida 500, concepte 221, són per finançar principalment les despeses en productes farmacèutics i sanitaris que representen un 87,44% de la totalitat de la despesa del concepte 221. Aquest concepte referit al subministrament ha experimentat un creixement respecte a l'exercici anterior de 53,67%, el que suposa una variació absoluta de 309.695,97 euros. Aquesta despesa inclou, bàsicament, el finançament de l'adquisició de vacunes pel pla de vacunacions d'Andorra, la campanya de la grip, hepatitis B, la campanya de la meningitis, etc.

Pel que respecta als crèdits previstos a la partida 500 són per finançar, principalment, les despeses en serveis sanitaris com el cost del pacient estacionari, assegurar la vacunació d'infants i grups de risc, el pla oncològic nacional, etc.

I els crèdits previstos al concepte 227 de la partida 500 són per finançar, principalment, les despeses en implantació de programes i plans sobre salubritat.

Per tant, creiem que el que s'ha pressupostat per "Atenció primària parròquies" és correcte. Considerem que el que es proposa reduir a partides no correspon, i per tant, votarem en contra d'aquesta esmena.

I pel que respecta a l'esmena 48 que es proposa incrementar en 100.000 euros per dotar el projecte "Pla d'atenció a la dona", el subconcepte 48290 "A famílies" del projecte 0149, "Pla d'atenció a la dona" està destinat al pagament dels recursos d'allotjament i a la manutenció dels recursos de violència domèstica segons els paràmetres següents: el nombre recursos d'allotjaments actuals; la previsió de creació de nous recursos d'allotjament per a l'any 2007, i l'estimació de víctimes que poden necessitar l'ajut a la manutenció.

La disponibilitat pressupostària necessària per aquest subconcepte s'ha previst tenint en compte aquestes variables, i per tant, considerem suficients els crèdits que s'han assignat a aquesta partida pressupostària (que en l'actualitat són cinquanta-cinc casos). Val a dir que aquest concepte ha experimentat un creixement del 500% respecte a l'exercici anterior.

En el cas que hi hagués una variabilitat, i aquesta quantitat no fos suficient, també es tracta d'un

subconcepte que té caràcter ampliable, i per tant, es podrien ampliar els recursos destinats.

Pel que respecta al concepte 227 del departament 520 que es proposa reduir, serveix per finançar les despeses relacionades en el marc de l'estudi i seguiment del Pla d'atenció a la dona on les principals actuacions es finançaran mitjançant aquests crèdits: facilitar l'atenció integral especialitzada a les víctimes de la violència domèstica; seguiment i adopció de les recomanacions d'organismes internacionals; seguiment de la vulneració dels drets de les dones del Principat; estudis de desigualtat de gènere al mercat laboral andorrà, i desenvolupar actuacions de caire preventiu i sensibilització dins la societat andorrana.

Per tots aquest motius, el Grup Parlamentari Liberal votarà negativament a les reserves d'esmena 46 i 48 formulades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

Pel Govern, Sr. ministre de Presidència i Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Per començar, amb l'explicació que ens ha donat la Sra. González dir-li que primer, com ha entrat en tota la política social del Govern, doncs, tranquil·litzar a la gent que ens estigui escoltant, perquè el Govern en el grup funcional, "Acció social, promoció, protecció i promoció", aquest any s'ha augmentat un 8% en el pressupost, i dir que en aquest grup funcional hi ha 11,7 milions d'euros, -repeteix-, 11,7 milions d'euros.

Vostè, aleshores ha parlat de la gent gran, que per cert en el pressupost d'aquest any ha augmentat un 42%, o d'"Infància, joventut i família", que ha augmentat un 20,76%. És a dir, per "Infància, joventut i família", que és el programa 3131, li estem dedicant 1.096.000 euros, i el programa 3132, "Vellesa, gent gran", li estem dedicant 2.900.000 euros, és a dir un 42% més que l'any anterior.

Per tant, doncs, òbviament no devem tenir les mateixes dades.

Quant a les dos reserves esmena que vostè ha fet, dir, bé, l'atenció primària nosaltres pensem que els comuns estan duplicant atenció primària, i per tant, des del Ministeri de Salut i Benestar s'està treballant amb tots els comuns perquè això no sigui així, i poder ser més eficients i poder arribar millor a la

ciutadania i donar un millor servei. I per tant, hem pressupostat el que creiem que és necessari.

De totes maneres, deixant-nos, -com ha dit molt bé el meu company Jordi Jordana-, deixant-nos les portes obertes perquè això sigui un crèdit ampliable.

Quant a l'atenció a la dona, que és l'altra esmena, la 48, doncs, dir-li que bé, en principi li faria la mateixa resposta que l'any passat. És a dir que hi estem d'acord. Es va liquidar només 13.000 euros l'any 2006; s'han fet canvis substancials des del Ministeri amb el que és aquest programa d'atenció a la dona, del Pla d'atenció a la dona; i aquest any s'ha pressupostat 102.000. Me'n recordo que vostè l'any passat deia de pressupostar 100.000; bé, suposo que quan ha vist que hem pressupostat 100.000 ara diu 200.000; i si l'any que ve pressupostem 200.000, doncs, dirà 300.000. Però nosaltres pressupostem el que creiem que cal: ni un euro més ni un euro menys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari CDA + Segle XXI jo li voldria dir que la preocupació i l'abstenció no lliguen, de cap de les maneres. Quan un està preocupat no s'absté.

La Llei de la seguretat social no contempla ni la violència de gènere, ni la pobresa, ni l'exclusió social. No anem per bon camí,

El Sr. Jordi Jordana em diu que el que s'ha pressupostat és correcte en els dos casos. Que l'augment de l'exercici anterior és fictici, i que amb aquest Pla d'atenció a la dona tornen a fer l'estudi del protocol d'actuació en casos de violència domèstica. Ja serà el setè any consecutiu que l'estaran estudiant.

Em diu el Sr. Mirapeix que tranquil·litzen a la gent, i allí on arriba l'ajuda directa no ha augmentat gens; absolutament gens no ha augmentat. Perquè miri, si agafem el Departament de Salut, Benestar Social i Família, i agafem el Departament de benestar i el Departament de la família, doncs, aquest any veiem que han pressupostat un 1,37% menys d'augment, i a sobre, al no aplicar-li l'IPC fa un 5,3% d'augment més. Això són les ajudes que arriben directament a la família d'aquests dos departaments.

Vostè em diu que el que pressuposten és degut al que han gastat l'any anterior. I em diu que vol tranquil·litzar a la gent. Jo ho trobo molt difícil de tranquil·litzar-los, perquè a l'esmena 32 que ha defensat el Francesc Casals, quan ha parlat d'aquestes propostes diu que només són a títol informatiu. És a dir, que la gent quan vegi que ha estat treballant durant tot un any i que el Govern no se les ha fet seves, doncs, deu haver pensat que ha sigut una bona pèrdua de temps, si ara això no ho hem d'aplicar fins al pressupost de l'any que ve que és el 2008.

Però jo li llegiria dos o tres en concret d'aquestes propostes que fan, que hi posa: establir ajudes familiars adequades al nivell de vida d'Andorra perquè pares o mares puguin optar a fer-se càrrec dels seus fills fins a l'edat d'ensenyament maternal; adaptar els barems d'ajuts a les famílies amb dificultats econòmiques als llindars de pobresa europeus; una altra proposta, revisar els llindars de les prestacions econòmiques per a famílies amb dificultats econòmiques per tal de fer-los més inclusius; revisar les prestacions d'assistència social adequant-les a les necessitats de les persones; no tenir en compte l'entorn familiar en el tràmit de sol·licituds per a ajuts econòmics, i adaptar els nivells de les prestacions d'assistència social al nivell de vida actualitzat.

Aquesta és de la partida que estic parlant jo. Vostè diu que aquest any han augmentat el Pla d'atenció a la dona de 16.000 a 102.000 euros. L'any passat el Pla d'atenció a la dona, -que tinc aquí tot el projecte de pressupost-, aquests 16.000 euros vostè em va dir que només servien per als recursos d'allotjament quan els hi passava alguna cosa. Aquest any han traspassat les prestacions que reben les víctimes, -està aquí al pressupost del 2007-, han passat totes les prestacions, és a dir, les han tret, com he dit abans, d'una partida i les han posat a d'altres.

Això no és augmentar una partida, perquè si tu les treus d'allí on les teníeu pressupostades l'any anterior i treus 70.000 euros d'allí i me'ls poses al Pla d'atenció a la dona, això no és cap augment. Això és fer polítiques d'aparador. Perquè ara, aquest any, el Pla d'atenció a la dona va molt més lluny, i a més a més, a banda de parlar dels recursos i dels allotjaments, parla de crear una prestació econòmica per a aquelles víctimes de violència domèstica que es troben en situació d'especial vulnerabilitat econòmica. És veritat que, és clar, no cal pressupostar gaire perquè aquesta especial vulnerabilitat econòmica és realment... està en fallida tècnica, i en fallida de diners sense poder.

Però també parla d'una creació d'una prestació econòmica d'accés a guarderies, places de guarderies

subvencionades per a famílies en situació de vulnerabilitat social.

Quan veiem tot això, i vostès amb totes aquestes propostes d'amunt de la taula, en lloc de tenir el Pla nacional com va prometre la ministra a finals del 2006, veiem que ens diuen que ni aquestes propostes se les han fet seves, i que aquestes demandes les passen al 2008. Miri, si això és fer polítiques socials... Això no és fer polítiques socials. Això de cap de les maneres. Vostè pot augmentar en promoció i en tot el que vulgui, però estem parlant aquí de dues esmenes molt concretes que són les que arriben realment a ajudar a les famílies. És això. No és una altra cosa. No em digui que han augmentat una partida, perquè el que han fet és treure-la d'un lloc i posar-la en un altre.

I amb totes aquestes demandes al damunt de la taula que diuen que les ajudes no arriben a les famílies, van i em rebaixen aquesta partida en 70.000 euros. És que això no s'entén, perquè tenim més casos atesos de famílies monoparentals en les memòries dels anys anteriors, i en canvi van i em rebaixen aquesta partida. Miri, això no cola, i com que no cola, doncs, no cola.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Pels grups parlamentaris?

Sr. Jordana, pel Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, només per confirmar el que ha dit, que em semblen correctes les dos partides, i és veritat.

A veure, jo li puc acceptar a la Sra. González que ella, doncs, entengui que s'hauria de prioritzar altres qüestions i no les que fa el Govern. Però, bé, cadascú té la seva idea quant a fer les coses, i doncs, el Govern aplica el que creu convenient.

I perquè vegi que, és clar, a mi em semblava que repetiria el que va dir l'any passat, que perquè vegi que tinc en consideració el que diu. Doncs, va dir que es destinaven el 90% dels recursos a altres serveis, i únicament un 11% a la víctima. Veig que aquest any aquest retret no el fa. Per què? Alguna cosa s'haurà avançat, m'imagino. Perquè jo m'he mirat el pressupost del Pla d'atenció a la dona, i si no estic equivocat, dels 260.000 euros i escaigs que hi ha, doncs, s'ha creat un equip integral d'atenció a la víctima, que està funcionant, que em sembla que vostè ja s'hi ha referit, en el qual hi ha 48.000 euros, que això en principi s'ha de considerar ajuda directa:

i després, hi ha els altres 79.995 euros que també són a famílies i prestacions directes a la víctima.

Això bé, jo no he agafat la calculadora com deia abans la Sra. Ferrer, però, com a mínim, aquests imports crec que són prou importants i representen, en tot cas, molt més de l'11% que diu que l'any passat deia que anaven cap a la víctima. Aquest any m'imagino que no; perquè és clar, jo sí que estaria d'acord amb vostè, que és clar, que si es destinessin molts recursos a panflets i a la premsa i pocs a la víctima, doncs, no estaria bé.

Però jo crec que això, com a mínim, no passa aquest any, i per això entenem que els recursos destinats són els correctes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

Pel Govern, Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, a veure, tornaré a dir el que he dit, o el que penso que he dit al Sr. Casals, que és que el Govern el que ha fet és treballar en aquest Pla nacional d'atenció social, i dintre d'aquest treball que ha fet ha recollit dos centes i escaig propostes, i aquestes dos centes i escaig propostes les ha analitzat, i avui la ministra ha hagut de marxar perquè ja tenia convocada tot el que era la presentació del Pla nacional d'atenció social, i per tant, avui es presenta.

D'aquí a dir el que vostè diu que el Govern no s'ho fa seu, i que no pren en consideració la feina feta per tota la gent, doncs, home, no és cert. Govern sí que s'ho fa seu en la mesura del treball fet dins d'aquest Pla nacional d'atenció social. Què hi haurà propostes d'aquestes que no estaran dins del Pla! Normal. Això com a primera cosa.

Segona, vostè, a veure, jo li demanaria que es mirés el programa 3131, -insisteixo-, "Infància, joventut i família", que puja un 20,76%, o el programa 3132, "Vellesa", que puja un 42%, és a dir que passa de 2.046.000 a 2.902.000.

Quant al que vostè em diu del Departament de Família i... no sé, els diners aquests, 70.000 euros, que van ballant d'un cantó cap a l'altre. Home, jo li diria, capítol 4, article 8, concepte 2, subconcepte 90; escolti, hi havia un pressupost inicial al 2006 de 21.706 euros, i s'han gastat 12.959. I ara, el que jo li he dit no era sobre el pressupostat, era sobre el liquidat. Sobre el liquidat augmentem més de vuit vegades en el pressupost del 2007. Sí, és clar. Pla

d'atenció a la dona, es diu projecte 0149 Pla d'atenció a la dona, i dintre d'aquest projecte hi ha diferents partides; i si vostè mira la partida capítol 4, article 8, concepte 2, subconcepte 90, doncs, veurà que hi ha un augment de més de vuit vegades.

Per tant, el Govern ha pressupostat el que creu que serà necessari: ni més ni menys. Que a vostè li agradaria que el pressupost fos més alt! Bé, doncs, és respectable. Però al final ficar un pressupost més alt si no el vas a gastar, no serveix de res.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. Jordana, jo aquest any he anat directe a l'ajuda que reben les víctimes, però si vostè em diu que, és veritat, es continuen gastant més en divulgació i publicacions, reunions, conferències i cursets, promoció educativa, promoció social, i altres serveis. En total, han pressupostat 160.000 euros, i el que arriba realment a les víctimes només n'han pressupostat 102.000. No he portat la calculadora, no té cap importància. Jo crec que no volia fer l'esmena en el mateix sentit que l'any passat, però continuen amb el mateix aspecte.

Em diu el Sr. Mirapeix que ballen. No ballen! És que els han tret d'un lloc per posar-los en un altre! No és que ballin, és que els han canviat de lloc. Això no és ballar, això es treure'ls d'un lloc per posar-los en un altre.

I per què? I per què no liquiden? Doncs, ja li he dit abans. No liquiden perquè totes les propostes van en el mateix sentit. És que hi ha uns barems tan baixos, que ni en doneu d'ajudes. I és que és el que us he dit abans, aviat les podreu... és clar que no en liquidareu gens ni mica. Heu dit el que havíeu liquidat l'any passat al Pla d'atenció a la dona. Però és que us ho torno a repetir, l'any passat només hi havia els recursos d'allotjament. Aquest any aquí hi heu posat les prestacions que arriben directament a les víctimes de violència domèstica, als seus fills, les ajudes a les guarderies. Home, no em digueu que heu fet un augment d'un 8%, sinó que heu tret un pedaç d'un lloc i l'heu posat en un altre. No heu fet res més!

De totes maneres, jo no em vull estendre més, perquè ser que és com picar sobre ferro fred.

El que queda ben evidenciat avui, un cop més en aquest debat, és que malgrat les afirmacions del

ministre de Finances que no existeix una alternativa de Govern liberal, el Govern liberal aquesta sí que hi és i també en polítiques socials. Hi ha la seva política, aquesta clientelista, assistencialista, i clarament insuficient, que treu d'una partida per posar-ne en una altra.

I després vostè també diu que la millor política social és guanyar-se bé la vida. Nosaltres, els socialdemòcrates, sabem que hi ha persones, que per desgràcia, no tenen ni la possibilitat, ni l'oportunitat, i a vegades molt sovint la salut, per guanyar-se-la tan bé, i creiem, estem convençuts i volem que aquestes persones han de tenir els mateixos drets a viure dignament igual que la resta; i no és el que passa, perquè totes aquestes propostes van encaminades en el seu sentit: vostès no fan polítiques socials, no les fan. I ara aquests diàlegs que tenen amb els comuns haurem de veure com s'acaben, perquè igual sí que la pretensió és, per no fer duplicitat, traspasar-los-hi totes les prestacions d'assistència social als comuns.

I això, Sr. ministre, no és fer una política social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció?

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, s'espera a la intervenció que farà Sra. González, perquè no estic d'acord amb vostè. El Govern fa política social. Doncs miri's el grup tres, "Acció, protecció i promoció social", i aquesta política social es diu 11,7 milions d'euros, per tant, sí que la fa.

A vostè li semblarà insuficient, bé, però la fa. I repeteixo, 11,7 milions d'euros que són de les antigues pessetes, més de 1.800.000 de pessetes, de les antigues.

Per tant, el Govern la fa. Que a vostè no li agradi és una altra cosa. I el Govern reitera que la millor política social que es pot fer és que la gent es guanyi bé la vida, i que aquella gent que per raons que sigui no se la pugui guanyar en un moment, ja hi ha 11,7 milions d'euros, per donar recursos suficients perquè puguin viure dignament.

A partir d'aquí, si vostè vol dir que els recursos aquests els hi arriben quan estan en extrema pobresa, etc., doncs, miri, el Govern no comparteix tampoc aquesta visió pessimista seva. Les dades que té el Govern no són aquestes, però bé, vostè és lliure,

com no pot ser d'altra manera, d'expressar el seu punt de vista, d'atacar l'acció política del Govern en política social, i d'intentar minimitzar-la com ho està fent avui. Però jo insisteixo, 1.800.000 pessetes per a la política social del Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Sí, Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè creu que si fessin polítiques socials tindrien dues-centes propostes, entre elles aquestes que li he dit al damunt de la taula? Vostè això no s'ho pot creure, perquè si agafessin política social en podrien tenir 10 o 15 que no funcionessin, però dues-centes propostes són moltes, eh? Són moltes propostes, i totes van encaminades en el mateix sentit. Els informes que teniu el Govern, perquè jo els he tret d'informes que alguns els heu fet fer vosaltres, tots, tots, indiquen el mateix: que no esteu fent les polítiques socials que calen, que hi ha uns barems molt baixos, que els llandars són ridículs, que la gent no pot accedir-hi perquè no arriben a aquests llandars que demaneu, i torno a repetir, són ridículs. Tots els informes ho diuen. Ja us els he anomenat abans, no us els tornaré a nomenar: ho diuen tots.

Vostè em diu que gasten 11 milions i escaig en polítiques socials! Les despeses del concepte 226, "Atencions protocol·làries, propaganda", etc., del Departament dels serveis generals del Ministeri de Salut, Benestar Social i Família, han crescut en un 700% en dos anys, 2005, 19.000 euros, 2007, 131.000. És que així es poden anar engreixant, en promocions, en divulgacions, en atencions protocol·làries. Però on es veuen les polítiques socials és allí on realment arriben a les famílies. I aquests estudis, tots indiquen, les associacions de dones ho diuen totes, està aquí als reculls de premsa, -ja sé que a la premsa no li podem fer gaire cas, segons vostè-, però caram, no sortiran les associacions de dones a dir mentides. Cada vegada hi ha més gent amb més problemes econòmics, i que no reben cap ajuda. Jo aquí tinc altres estudis i altres coses, -ja he dit abans que no me'n cansaré, perquè ja sé que és com picar sobre ferro fred.

Però miri, de les memòries del 2001 al 2005, que me les van passar, puc extreure'n:

Increment del 22 al 26% de nombre de famílies monoparentals ateses: Han baixat el nombre de famílies al 2006 per reduir el pressupost en 70.000 euros? Impossible. No pot ser.

Del total de famílies monoparentals ateses l'any 2005, 179, només 56 famílies van rebre ajuda. Per què? Perquè és una vergonya el que els hi demanen de llandars i de barems.

Per un import de 130.577 euros, aproximadament la meitat, 54% tenen un fill i l'altra meitat dos o més. En contra del que diuen tots els estudis i manifestacions de les afectades, no pateixen problemes econòmics? El que passa és que en vénen 130, i la meitat o més de la meitat se n'han d'anar cap a casa. Per què? Ja els hi dic, els hi demanen que estiguin en extrema pobresa.

On són els seus barems que generen la denegació de la demanda, o simplement ja no volen perdre el poc temps que tenen a mantenir i atendre la família, i no poden anar tot el dia d'assistenta amunt i assistenta avall.

Aquí tinc una quantitat de dades, però que ja dic, no val la pena que els hi digui, perquè es doblen el nombre de persones i de fulls de la CASS, passen de 164 usuaris l'any 2001 a 316 l'any 2006. Però, aquest any hi ha 100 expedients menys que el 2001. Per què és? Perquè no fan polítiques socials.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Alguna altra intervenció dels grups parlamentaris?

Per part del Govern, Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo, Sra. González no he dit mai que la premsa no me la cregui. Jo el que he dit avui en aquesta Sala és que si el Govern hagués d'anar contradient afirmacions que fa la gent a la premsa, es passaria tot el dia contradient-les. És l'única cosa que he dit. Jo em llegeixo la premsa i me la crec. Això és la primera cosa.

I la segona, Sra. González, vull dir, vostè és que al final valorarà la política social del Govern... Semblaria, a mi em sembla, pel que he sentit, i jo crec que l'he interpretat malament, perquè m'estranyaria que fos així, però vostè al final és com si valorés la política social del Govern pel número d'ajudes que es donen, independentment de com vagi l'economia, si la gent es guanya bé la vida o no.

És clar, que és el que vostè ha donat a entendre. Al 2001 hi havia unes ajudes, al 2006 o al 2005 n'hi han hagut menys.

Sra. González, el Govern dóna les ajudes que calen. I això que vostè diu d'extrema pobresa o amb raons d'extrema pobresa, això, vostè, perdoni, vull dir, és una interpretació seva i que no s'ajusta a la realitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Sra. González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, ric per no plorar, perquè vostè diu que els hi donen totes les ajudes. Vostè no s'hauria només de passar el dia desmentint a la premsa, sinó que vostè es passa tot el Consell d'avui, durant tot aquest debat desmentint els estudis, desmentint les demandes de tota aquesta gent. Aquesta gent fa un any que s'estan reunint, les associacions, els sindicats, les associacions de dones, tots, els col·legis, tots, s'han reunit, i d'allà han sortit aquestes dues-centes propostes. Vostè avui aquí els desmenteix.

Doncs, bé, miri, si els desmenteix, doncs, jo no sé perquè els ha tingut durant un any perdent el temps, perquè li donessin i li fessin les propostes que calien. I aquestes propostes són aquestes. A Andorra les ajudes no arriben perquè no hi ha uns llindars, no hi ha uns llindars no hi ha uns barems establerts, i no hi ha transparència.

Llavors, jo valoraria que cada any hi haguessin menys casos atesos, si en lloc de dues-centes propostes n'hi hagués una, i diguessin, si senyor, el Govern no ho està fent bé, i tot, tot, surt de meravella, i no hi ha casos perquè no hi ha gent que ho necessiti. Però no és el cas, no hi ha més casos atesos, ni més casos tancats perquè la gent es cansa, es cansa d'anar a demanar ajuda i de no rebre-la.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Alguna altra intervenció?

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. González, jo no li dic que no calen ajudes. Jo el que crec, -li volia dir d'una manera suau, i ara no li diré tan suau, potser-, és que vostè es precipita en aquest tema de les ajudes. Perquè vostè afirma que el Govern no farà cas a aquestes dos-centes propostes, quan avui, ja li he dit, la ministra està presentant el Pla nacional d'atenció social. Per tant, vostè s'està precipitant, no sap com ha actuat la taula de treball que hi ha hagut per aquest Pla nacional d'atenció social, -no el Govern-, i quines propostes agafarà?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Avui l'està presentant, i amb quin pressupost per aplicar-lo? Si no ens han acceptat la reserva d'esmena per incrementar una partida transversal per aplicar totes aquestes, com ho pensa fer? Perquè si no hi ha calaix, no es poden treure, no es poden fer seves les propostes. Avui vostè em diu que s'està presentant el Pla nacional d'atenció social, doncs, ja el volem veure, i volem veure amb què el tiraran endavant, amb quins diners si no hi ha res pressupostat!

Doncs, ja ho veurem. L'any que ve en tornarem a parlar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. González.

No hi ha cap més intervenció?

Doncs, procediríem a la votació recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no, doncs, l'aprovació del text quedaria tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc
 M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
 M. I. Sr. Robert Call Masià : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
 M. I. Sra. Eva García Pastor : No
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret : No
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

12 vots a favor, 2 abstencions i 14 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, queden desestimades les esmenes i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Continuaríem amb el punt número 9.

Reserva d'esmena número 13 que correspon a l'esmena número 60 de l'informe de la ponència.

Intervé per defensar l'esmena el Sr. Vicenç Alay. Teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquesta darrera esmena, l'esmena 60 de la ponència correspon a l'esmena 35 del nostre grup

parlamentari, i és una esmena de modificació al pressupost de despeses de l'Administració general, i diu així:

"Es proposa incrementar el concepte "Corporacions locals" (762) en 7.167.059,12 euros per tal de dotar el projecte 9110-PROJ-0001 "Transferències als comuns", del "Ministeri de transferències als comuns" (així apareix textualment al pressupost del Govern). Per compensar aquest increment de la despesa s'incrementa, en la mateixa quantitat, el concepte 900 "Deute públic" del pressupost d'ingressos."

El que defensem en aquesta esmena és reconduir la transferència pressupostada pel Govern, que és una transferència xifrada en 46 milions i escaig, i portar-la al valor que nosaltres entenem que ha de ser, d'acord amb les lleis, de 53 milions que farien la diferència, d'aquests 7 milions que he comentat al llegir el text de la reserva d'esmena.

Bé, aquesta reserva d'esmena és una esmena que reproduceix, si bé no en les seves xifres, lògicament, sí en el seu redactat i en la seva filosofia, una esmena idèntica defensada en aquesta Cambra l'any passat.

Fa un moment, en una situació com aquesta, quan el company Josep Dallerès defensava també aquí una esmena que s'havia defensat l'any passat, el Sr. Enric Tarrado ha comentat que li agradaria que l'any que ve ens poguéssim estalviar de repetir aquesta defensa d'esmena. Jo li he de dir, Sr. Tarrado, que a mi m'hagués agradat estalviar-me-la ja aquest any, no l'any que ve, ja aquesta any.

I per què ho dic? Per una raó elemental, i és que aquesta reserva d'esmena respon, no a una diferència de criteri, o a una diferència de model polític entre nosaltres, l'oposició, i vostès la majoria, -vostès em refereixo al PLA-, sinó que respon a una cosa molt més simple i segurament per aquesta raó, fins i tot més dura, que és el respecte o la falta de respecte a la llei. I quan dic a la llei, ho dic amb totes les majúscules que calguin. Estic parlant de la Constitució, a la seva disposició transitòria, i estic parlant de la Llei qualificada de transferències als comuns, particularment dels articles 2 i 3.

Bé, hi ha moltes partides d'un pressupost que, evidentment, responen a això que deia del criteri polític d'un Govern, i en aquest sentit el Govern té tota la llibertat del món per xifrar-la en un valor o per xifrar-la en un altre. Hem tingut ocasió, avui aquesta tarda, de veure les discrepàncies que en aquest sentit hi ha entre el seu model i el nostre.

En aquest cas, ens trobem en una situació diferent, i ho vaig dir l'any passat i ho torno a repetir ara. La partida a consignar en l'apartat "Transferències als comuns", no és una partida que pugui disposar

arbitràriament el Sr. ministre de Finances i el Govern en ple, sinó que és una partida que ve pautada per... ve taxada per aquesta Llei qualificada de transferències als comuns que li deia. A l'article 2 es diu que al pressupost s'ha de consignar una partida per aquestes transferències, i a l'article 3 s'especifica que l'import d'aquestes transferències s'ha de correspondre al 30% del que suposen els ingressos per IMI i les taxes al consum.

Bé, un pressupost tampoc esquemàticament no és massa difícil. Intentaré ser un pèl esquemàtic i didàctic, perquè a vegades ens parem en els tants per cents i convertim en difícils, coses que són molt senzilles. Vostès en el pressupost han de consignar uns ingressos. Evidentment fan els seus càlculs, les seves previsions, i m'imagino que amb la major objectivitat haurien, -si no ho fan-, haurien de consignar-hi la partida d'ingressos que vostès consideren que es produiran en aquell exercici. Concretament, en aquest any 2007, doncs, hi ha la partida d'ingressos que apareix en el pressupost que avui debatem.

Paral·lelament hi ha un capítol de transferències, pautat, -ja deia-, per la Llei que li he comentat, que consignen en l'apartat de despeses amb això que vostès en diuen Ministeri... -no se'ls hi pot pas negar imaginació-, Ministeri de transferències als comuns.

Bé, això ja dic, són dos xifres que, en tot cas, la primera respon a un model i a unes previsions que vostès fan. Hem de creure que objectivament. La segona respon a la liquidació dels ingressos de l'any anterior. Estem parlant sempre de xifres objectives.

Què passaria si ens moguéssim, en un escenari completament objectiu, en què vostès afinessin molt a l'hora de pressupostar els ingressos, i que fossin completament fidels al que diu la Llei, -si més no l'esperit-, a l'hora de pressupostar les transferències? Doncs, significaria o passaria que vostès quan liquidessin, liquidarien el 100%, i a l'hora de pagar els comuns es trobarien que les transferències pressupostades coincideixen exactament amb aquesta liquidació.

Bé, el món no és tan senzill. No he sigut mai ministre de Finances, però bé, m'imagino que no és tan fàcil fer aquestes previsions, i m'imagino que de vegades les coses es poden desviar. Si un ho fa objectivament, la lògica portaria cap a un d'alta-baix econòmic. La desviació un any podria ser a l'alça i un altre any a la baixa, segons com funcionés l'economia del país.

Posant un símil molt banal, si tirem una moneda és de suposar que caurà la meitat de les vegades de cara i la meitat de les vegades de creu. Si cau totes les vegades de cara hem de convenir que la persona que

tira la moneda té una traça especial o que la moneda està trucada.

Bé, desgraciadament ho vam dir l'any passat i ens hi trobem ara, i els resultats de l'any passat, que després potser en podrem parlar, -veuran com em donen la raó-, desgraciadament la moneda en el seu cas cau sempre de cara. Portem set o vuit anys en què aquesta equivocació o aquest, -diguem-ne-, aquesta diferència o aquesta desviació sobre els pressupostos inicials sempre cau del mateix cantó. Vostè sempre acaba pressupostant transferències a la baixa, sistemàticament a la baixa, i no banalment a la baixa per un import que en aquest moment suposa un deute de vostès als comuns de 18.000.000 d'euros.

Nosaltres ens queixem, ho vam dir l'any passat i no ens van fer ni cas. Jo no estic utilitzant els mateixos arguments ni estic llegint cap paper, no sé que em contestarà el Sr. Serra quan diu que davant de la mateixa cosa contesto el mateix. Li tinc una resposta per dir-li: Sr. Serra, quan un nen va a posar els dits a l'endoll i veus que es va a electrocutar, li dius nen no ho facis, una dos o tres vegades. El problema és que aquí no s'electrocuta vostè sinó s'electrocuten els comuns, i per això segueixen fent aquesta pràctica.

Bé, nosaltres el que estem dient, defensem, vam defensar i seguirem defensant, és que hi ha un model establert per la llei, que vostès no respecten. Portem... a veure al 2000, -de memòria-, del 2000 al 2001 es va acomodar una mica la previsió, però al 2002, 2003, 2004, 2005 i el 2006 vostès han estat sistemàticament a la baixa a l'hora de pressupostar transferències als comuns.

Bé, no sé què votaran. Jo crec que les raons, -després ho podrem seguir-, les raons estan de la nostra part, precisament perquè estan pautades, -no perquè siguem brillants economistes-, estan de la nostra part i esperem que corregeixin una manera de procedir que atempta, ja no a la manera de veure la política d'un partit o l'altre, sinó directament al que diu la Constitució o les lleis.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

Govern desitja intervenir?

Després?

Pels grups parlamentaris CDA + Segle XXI?

Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

L'esmena plantejada pel Grup Socialdemòcrata incrementa el concepte "Corporacions locals", dotant el projecte "Transferències als comuns" amb més de 7.100.000 euros, i compensant aquest increment de la despesa en un augment de la mateixa quantitat del concepte "Deute públic" del pressupost d'ingressos.

Entenem que aquesta esmena, molt similar en el seu contingut polític a una esmena també plantejada i reservada en el debat pressupostari de l'any passat, està configurada en base a una previsió determinada d'ingressos fiscals.

Així volem tornar a insistir en què les transferències als comuns estan regulades per la llei.

Des de CDA + Segle XXI consideren que l'estimació d'ingressos de l'Estat la fa l'executiu en base a unes dades econòmiques i conjunturals, i sobre aquestes dades es calcula l'estimació dels diners que el Govern ha de transferir als comuns. I entenem que una vegada es disposa de les xifres reals, el Govern ha d'ajustar les transferències en base a dites xifres, sempre i quant els números anuals de l'Estat hagin estat aprovats per aquesta Cambra.

En conseqüència votarem negativament a aquesta esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Bé, no sé si està una mica preocupat, perquè el Sr. Alay ha manifestat que pràcticament ja sap el que anava a dir. Jo no sé si això es fonamenta amb els seus dots paranormals o amb les probabilitats que ha citat abans, és a dir, amb l'atzar, que tria entre blanc i negre, i en fi, suposo que després ja em contestarà i em tranquil·litzarà al respecte.

En relació amb això, no li donaré la mateixa.. En fi, aquest cop no li contestaré exactament igual que l'any passat, però sí semblant, sí semblant, perquè tampoc hi ha moltes possibilitats. Vostè ha citat, i ho ha citat també el company Tarrado, que aquesta partida s'ha de fonamentar amb la llei, i com que s'ha de fonamentar amb la llei hi ha poc joc. Jo no m'atreviria a dir que estem faltant el respecte a la llei, sinó que en qualsevol cas ens podem equivocar, podem ser més o menys encertats, i crec que vostè ha fet relació ja a aquesta possibilitat quan ens referim a una liquidació d'ingressos de la qual no en tenim informació en el moment en què rebem els

pressupostos; ja que es tracta d'una informació basada en un exercici tancat que quan rebem el pressupost encara no està tancat.

Ja ha explicat vostè com es calculen aquestes partides de les transferències que rebem els comuns. No ho torno a repetir. En alguns casos és el 18% dels ingressos per IMI, i en altres casos el 30%. Enguany és el 30%. I a això sí que vull remarcar aquesta liquidació, ho diu la Llei, es basa en l'any anterior. I justament aquí està la dificultat, que és encertat o saber d'una forma certa quina és aquesta xifra total. Aquest argument ja el vaig fer l'any passat, i bé, vaig reconèixer la meua incapacitat d'intuir-lo, perquè les xifres que jo tenia en aquell moment eren tancades a sis mesos, més endavant les havia tingut tancades a nou. Em vaig preocupar en comissió d'intentar esbrinar quina era la xifra exacta de tancament. Jo crec que el ministre això ens ho podrà explicar amb molt més detall que jo, perquè ell té la informació precisa que jo no tinc en aquest moment. Però sí, home, sí dir que una cosa que no em vull estar de dir, que és que quan vostè defineix les probabilitats i agafa set anys o sis anys, vostè és un coneixedor de les matemàtiques per formació, sap vostè que amb la definició de la probabilitat són casos possibles per casos probables, però que també cal tenir en compte el número de casos que s'observen. I vostè sap que set casos no tenen cap significació estadística. Això ho dic de passada. I res més.

A part d'això deixo al ministre perquè entri en el detall exacte de les xifres, i moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

Pel Govern intervé el Sr. ministre. Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Alay ja va fer una intervenció similar l'any passat. L'any passat ja li vam dir que nosaltres fèiem els càlculs de la manera més ajustada possible. Vostè també va dir que sempre queia del mateix cantó, és a dir, en contra dels comuns, i aquest any li he de dir que ha caigut del cantó a favor dels comuns per 3.270.040,77 euros.

Per tant, miri, la liquidació d'aquest any 2006 passaria al 18%, no al 30% de l'IMI, sinó al 18% de tots els impostos. I la liquidació als comuns aquest any, al tancament 2006 seria de 43.059.394,23. Nosaltres hem pressupostat 46.329.435, i per tant, hi ha un saldo favorable als comuns aquest any de 3.270.040,77 euros.

Dit això, és clar, jo ja ser el que em dirà en la resposta, que és el mateix que li vaig demanar un dia. És a dir, dit això i tranquil·litzant-lo ja, l'ideal seria que votessin en contra de la seva pròpia esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Alay té el seu torn d'intervenció pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

No, no votaré en contra de la meva esmena. I és més, desgraciadament, aquesta xifra que m'acaba de donar la sabia perfectament.

Sap què lamento? Vostè que em sol tractar d'alarmista, que pugui dir amb tanta tranquil·litat que vostès fan un pressupost i que s'equivoquen tant, tant, però aquesta vegada per excés d'optimisme, quan s'ha passat tot el dia parlant que nosaltres som alarmistes.

Reviseu-ho, perquè el problema segurament està a casa seva i no a casa nostra.

Nosaltres sabem, he fet els números, he vist les liquidacions de l'any passat, i desgraciadament a mi no em satisfà en absolut que passi això. Penseu-ho, estiguin segurs. Desgraciadament, els càlculs que van fer vostès van ser tan optimistes, que fins i tot, anant sistemàticament a la baixa com van, ni aquesta vegada van aconseguir encertar-la, -cosa que podien haver fet, ni que fos per casualitat. Però no, no, fins i tot la realitat els hi ha volgut passar revista i els ha deixat en mal paper.

Hi ho sabien, em sap greu haver de recórrer a això, però em sap greu que s'aixopluguin sobre una cosa tant trista per a Andorra, com és el fet que s'hagin equivocat. I això els hi permeti dir que nosaltres encara més ens hem equivocat. Malament rai si anem per aquí.

Bé, pel que diu el Sr. Tarrado, jo ja abans he dit que intentaria ser didàctic, però veig que no, que no ho aconsegueixo. O sigui, em poso la culpa a casa meva, i no és una falsa modèstia, ho dic seriosament. Perquè em sembla tan clar, -quan ho estudio-, que em sembla difícil que no se li pugui donar suport. Però bé, cadascú és lliure, evidentment, no li vaig a prejutjar la seva llibertat de votar a favor o en contra.

I pel que diu vostè, Sr. Jaume Serra, jo no entraré en cap debat de matemàtiques, que no crec que li interessi a gaire gent i que a aquestes hores tampoc convé. Parla, diu home, encertar o no encertar... però miri, a mi vostè em pot dir que en una sèrie matemàtica de set... no sé, l'esperança de vida que vostè calcula per l'espècie humana, però a mi, set anys parlamentaris són molts anys parlamentaris, i equivocar-se set anys seguits, doncs, té mèrit. Això li reconec, té mèrit! I a demés equivocar-se no de mil euros o dos mil euros, equivocar-se sistemàticament de molts euros.

Miri, si m'ha donat un plaer, el que el Sr. ministre hagi dit el que ja sabia no n'és cap de plaer, el que sí que m'ha donat un plaer és que els números que em veig obligat a fer, -perquè s'hi m'he de refiar dels seus a vegades no arriben enlloc-, els números que he estat fent a títol personal pel grup, coincideixen exactament, més o menys, amb els números que apareixen a la pàgina web del Tribunal de Comptes. I el Tribunal de Comptes diu que de l'any 2004 es deuen 4.000.000 d'euros, de l'any 2005 se'n deuen 5.500.000, i de l'any 2006, aquest que l'any passat nosaltres proposàvem d'augmentar de 3.400.000, -encara ens quedàvem curts-, es deuen 3.900.000 euros.

O sigui que demostra fins a quin punt l'any passat teníem raó en la defensa de l'esmena que vam fer.

A hores d'ara estaria divent el Govern als comuns 13.500.000 euros.

Ja li dic que la satisfacció me la dóna el fet que els nostres números no van equivocats; no me la dóna el fet que sistemàticament vostès recorrin a això.

Pressupostar a l'alça els ingressos, -que també és una pràctica sistemàtica-, malament. Estem pressupostant uns ingressos que estem executant sempre amb valors del 80 o el 90%. Aquest any ha sigut una... diguéssim, s'ha executat molt menys. Però fixi's que vostè, la seva pràctica és sempre la mateixa. Els ingressos a l'alça, les transferències a la baixa, l'execució es queda entremig. Amb els ingressos a l'alça aconseguim maquillar el pressupost. I amb la transferència a la baixa aconseguim congelar uns diners que són legítima propietat dels comuns.

Com que veig que la meva didàctica no arriba gaire més enllà, paro aquí i bé, em sotmeto a la decisió d'aquesta Cambra alhora que aquesta esmena tingui o no tingui el suport que nosaltres reclamem.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

Pels grups parlamentaris?

Sr. Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, per contestar al Sr. Alay, és clar em sorprèn una mica. Perquè amb què quedem? En sobren o en falten? És a dir, ara em reconeix que en sobraven l'any passat, doncs, en aquest...

(se senten veus)

Gràcies, jo no l'he interromput, Sr. Alay. Gràcies.

Bé, això ho dic de passada.

Quant al fet de didàctic o no didàctic, doncs, em permetré la llicència de citar els grecs i faré un cant a la humilitat, en aquest cas. És evident que nosaltres només tenim *tecne*, en aquest cas, perquè ens equivoquem i estem fent previsions, i estem molt lluny de la *sofia*, que era la saviesa de poder encertar.

Res més aquí acabo.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. Alay, m'ha deixat tranquil si vostè ja ho sabia i ja ho havia calculat. Aleshores ara ja no entenc res de l'esmena, la veritat, i que no l'hagi retirat. Perquè si el que vostè pretenia amb aquesta esmena és que els comuns no sortissin perjudicats, -i no surten perjudicats-, aleshores no entenc res.

Però bé, vostè ja ho entén, i amb això ja n'hi ha prou.

Quant als ingressos, miri, és veritat, hem tingut una desviació d'ingressos, una desviació d'ingressos al 2006, que amb ingressos corrents són del 10%. És veritat.

I home, escolti, a mi m'ha semblat que vostè la primera vegada deia que el Govern devia als comuns 18.000.000. En la segona intervenció me'ls ha abaixat a 13, perquè no ha tingut en compte, a demés, del crèdit extraordinari que va aprovar el Consell General el 27/10/2006, que eren precisament els primers 4.000.000 que vostè ha dit. Per tant, miri els números no em deuen quadrar a mi, però a vostè tampoc li quadren gaire, perquè als comuns només

els hi devem ara 9.000.000 d'euros. Dels 18 als 9, vostè té una desviació del 50. Miri, nosaltres dels ingressos només d'un 10.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies.

Començo per vostè. Miri no li penso contestar absolutament... bé, absolutament res seria molt descortès per part meua, però no vull caure en aquesta teranyina que no és la primera vegada que utilitza, per desviar un problema, que és cert i que és real, i que vostè mateix sap que estan preparant un avantprojecte de llei per liquidar aquests deutes, i puja a 9.000.000 d'euros.

Fa set o vuit anys en van liquidar 9 milions d'endarrerits, i ja sé que vostè no hi era, m'és igual... i l'any anterior 8.

Però, ja li dic, no li vaig a.. o sigui és així.

Vaig acabar l'any passat amb "*eppur si muove*", i perdoni la pedanteria, torno al mateix, perquè és que estem en el mateix punt que estàvem l'any passat.

A mi, ho reconeguim o no, miri, si vol li passo tota la llista, si han pagat aquests últims d'acord, li reduïm dels 13, perquè la xifra era anterior. En deuen 9.000.000, però això no desqualifica res, absolutament res del que he dit.

Quan vostè em deia que ho sabia. Sí, ho sé ara que ha arribat la liquidació de pressupostos. Ho sé ara. Però ni jo tinc l'obligació, ni nosaltres, -dic jo perquè he sigut el que ha redactat l'esmena-, ni nosaltres tenim l'obligació el dia que fem les esmenes de saber-ho, ni vostès tampoc tiren endavant pel cantó que haurien de tirar a l'hora d'utilitzar aquest mecanisme, i a l'hora de xifrar transferències.

Però bé, ja li dic, no penso entrar en això. Ja ho hem discutit moltes vegades, i els números són els que són. Si hi ha algú que s'ho vulgui mirar, que se'n vagi al Tribunal de Comptes i veurà els deutes que tenen vostès amb els comuns per aquest concepte.

I respecte, simplement per aclarir, -i aprofito per demanar excuses al Sr. síndic per la intemperància de la meua intervenció abans quan estava parlant el Sr. Serra-, vostè estava dient que jo havia dit que sobraven o faltaven. L'any passat nosaltres vam fer una esmena, i vull, -perquè quedi clar-, demanar que s'augmentin en 3.400.000 les previsions de

transferència. A la realitat ha anat encara una mica més enllà que nosaltres, i vostès van quedar per sota de 3.900.000. Estàvem en el mateix sentit, no per sobre o per sota. Nosaltres vam dir que faltaven 3.400.000 com a mínim, i n'han faltat 3.900.000.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Alguna altra intervenció?

Doncs, si no hi ha cap intervenció, procediríem a la votació recordant que sí és sí a l'esmena i no és no, doncs, l'aprovació del text quedaria tal com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

El Sr. síndic general:

Doncs, acabada la votació, procedirem al recompte, Sr. secretari de torn.

El Sr. Esteve López:

Són 12 vots a favor i 16 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat i no havent obtingut els vots suficients, es desestima l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Acabat el debat i votació de tots els articles i parts del Projecte de llei de pressupost que han estat projecte d'esmena, procedirem al debat i votació de totes aquelles altres parts que no han estat objecte de reserves d'esmena. En aquest cas seguirem l'ordre que hi ha establert començant pels grups parlamentaris.

Té la paraula per CDA + Segle XXI el Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Ens queda ara emetre el vot final en el debat pressupostari. Volem tornar a insistir, com ja hem dit altre vegades, en què quan s'examina un pressupost, no només es parla de xifres sinó també que s'està parlant de la confiança política que mereix un Govern per a executar l'esmentat pressupost. I a la vegada volem remarcar que un pressupost també és l'eina que fa funcionar l'Administració pública i que n'activa les seves inversions i les seves polítiques donant confiança i seguretat al conjunt dels actors econòmics i socials del país.

És sobretot aquesta darrera consideració, allò que orienta el nostre criteri de vot en un debat com el d'avui, més enllà del fet que l'acord programàtic de legislatura que s'ha estat negociant entre el nostre grup parlamentari i el Grup Liberal hagi fracassat, amb el desgast polític i personal que ha comportat, des de CDA + Segle XXI voldríem poder continuar mantenint, -ja dic ben bé voldríem-, poder continuar mantenint el nostre compromís amb l'estabilitat de la legislatura, i consegüentment amb el país.

El nostre país passa per un moment econòmic delicat. Estem vivint una situació de dubtes i d'incertesa real. El que no volem ara és afegir uns paràmetres de crisi política i d'absència de pressupost de l'Estat a aquest context de situació econòmica complicada.

Cal recordar que les legislatures en les que cap grup no té majoria absoluta són més complicades de gestionar políticament, especialment si no hi ha un acord polític global que assegurí una coalició que estabilitzi una majoria. Cosa que alguns partits polítics andorrans haurien de saber assumir tal com es fa en totes les democràcies parlamentàries.

La nostra responsabilitat política ens porta a abstenir-nos a aquesta votació. Alguns diran que actuem encertadament, d'altres que ens equivoquem. Estem segurs que després d'aquesta votació hi haurà descontents, però la política entenem que és així, i nosaltres ho assumim.

El país mereix tenir un pressupost aprovat, i el país no es mereix patir ara, a més a més, una crisi política.

Finalment volem recordar que a partir d'ara caldrà negociar els projectes de llei de forma individualitzada. CDA + Segle XXI manté el seu compromís amb el país i amb els electors. A la vegada el nostre grup té les mans lliures per enfocar i per discutir les diferents propostes legislatives, estiguin o no a tràmit parlamentari. Nosaltres, pel que ens pertoca intentarem aportar al debat polític el que la societat civil demana.

Caldrà anar avançant pas a pas, i caldrà anar modulant les polítiques futures dia a dia. Per la nostra part, i sempre assumint la nostra responsabilitat política, no n'estalviarem esforços en aquest sentit.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Avui, 15 de març, es clou, certament amb retard el tràmit d'anàlisi i de debat, -i d'aprovació o de rebuig-, (ho tenia escrit però serà d'aprovació), del Projecte de llei de pressupost per a l'exercici 2007.

Cabria, en aquesta darrera intervenció abans de la votació del text, un recordatori de la nostra posició davant del mateix. Avui, en la discussió de les reserves d'esmena presentades i defensades pel nostre grup parlamentari ha quedat clara la distància que ens separa de la política i dels pressupostos liberals. El passat dia 18 de gener, el debat de l'esmena a la totalitat presentada igualment pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata va deixar perfectament establerta la nostra posició.

Queda clar, doncs el nostre rebuig a aquest pressupost, el nostre vot, òbviament negatiu, i les raons que ho motiven.

Per això, en aquesta intervenció no redundaré en aquests aspectes, sinó en un fet, -diguem-ne que col·lateral-, que ha acabat tenint tant o més protagonisme que el propi debat pressupostari: no em refereixo a la situació del pacte que ara acaba de fer un altre tomb, sinó a una qüestió purament pressupostària que serà al que em referiré en la meua intervenció. Bé, em refereixo, -dic-, al fet que el pressupost s'estigui debatent a meitat de març, certament amb retràs, la qual cosa ha provocat algunes reaccions i comentaris, uns constructius, -que són d'agrair i que agraïm-, d'altres mancats més o menys de rigor, -i que lamentem-, i alguns, certament interessats, que no podem acceptar de cap manera.

És cert que aprovar un pressupost un 15 de març no és una qüestió que pugui enorgullir ningú, ni a la majoria ni a l'oposició. A nosaltres, particularment, no ens dóna cap plaer i apostem perquè sigui la darrera vegada que, en un curs de meitat de legislatura, es produeixi un retard com aquest.

Ara bé, ha estat aquest un any excepcional? Doncs, no. Sols cal retrocedir una mica, -un any-, i veure com el pressupost del 2006 es va aprovar el dia 9 de març. La diferència entre un any i un altre no arriba, doncs, ni tant sols a una setmana.

Quina és, doncs, la diferència entre aquest any, ple de controvèrsies al respecte, i l'any anterior, en què sense que ningú se'n felicités, lògicament, almenys la discussió no es va portar a segons quins extrems?

La diferència està en un joc polític, orquestrat per la majoria, -permeti'm el terme, tot i que sigui propi d'un altre discurs-, orquestrat per la majoria per convertir aquest tema en centre de debat, carregant-ne la responsabilitat als partits de l'oposició, -al Partit Socialdemòcrata i a Renovació Democràtica-, i corrent una cortina de fum que els permeti eludir els seus propis problemes i les seves responsabilitats legislatives i de govern.

I permetin-me que ho deixi aquí, en abstracte, no per manca d'arguments, sinó per una qüestió de temps i d'oportunitat.

A què, sinó, la carta adreçada pel Ministeri de Finances als proveïdors del Govern, anunciant-los possibles retards en els pagaments a causa del retràs en l'aprovació del pressupost, retard que, els va faltar temps per dir-ho, és responsabilitat directa del Consell ja que el Govern, ell sí, evidentment, -paraules del Govern-, ha fet les coses perfectament a l'hora!

Per això deia que si hi havia reaccions i comentaris interessats, que de cap manera podíem acceptar.

I és que val la pena recordar, -i dic això, tant pel Govern com per aquella gent que m'imagino que de bona fe i per falta d'informació, ha tractat el tema amb certa falta de rigor, com comentava abans-, val la pena recordar -dic- que tot i que el retard pressupostari reporti algun problema, -que segur que ho fa-, de cap manera col·lapsa la gestió del Govern ni condemna als sectors dependents del mateix a l'ostracisme.

La llei és categòrica al respecte, i tant la Constitució com la Llei general de les finances públiques preveuen mecanismes per donar solució a aquestes eventualitats. Per una part, el Govern pot treballar amb dotzaves parts del pressupost de l'any anterior, -que queda automàticament prorrogat fins l'aprovació del nou-, i, per altra banda, el Govern, sense cap més requisit procedimental, pot engegar tots els projectes d'inversió aprovats els anys anteriors com a plurianuals. I això ho pot fer des del primer dia de l'any!

Parlant amb xifres: el Govern disposava ja, el primer de gener, de 166 milions d'euros per adjudicar l'obra pública i altres despeses contemplades en el capítol d'inversions! Que ho faci o no, no depèn, evidentment, de l'aprovació del nou pressupost, sinó, únicament, de la voluntat política de fer-ho!

I pel que fa als pagaments d'obligacions compromeses anteriorment, el Govern disposa, -o hauria de disposar, que segurament és aquí on rau el gruix del problema-, el Govern disposa de líquid suficient per poder-hi fer front!

Què això fa que el retard del pressupost no importi gaire? Evidentment, no. Ara bé, no barregem les coses, i no confonguem al ciutadà. I no carreguem al compte del Consell el que és pura maniobra del Govern per defugir les seves responsabilitats.

Dit això, que em sembla tant o més important que el retard del pressupost, no tinc, -i no tenim-, cap problema en entrar a analitzar el perquè d'aquest retard que, -torno a repetir-, som els primers a lamentar.

Primer de tot, vull dir que hauria preferit no haver d'entrar en aquests detalls perquè el tema s'ha portat en un terreny que crec que desmereix el debat que, entenc, hauria de produir-se al voltant del tema pressupostari.

Ho faig, però, perquè ni volem ni podem acceptar que sigui dit que aquest pressupost es discuteix en aquestes dates per culpa del nostre grup parlamentari.

Sàpiguen, -i sé que ho saben-, que des de la data en què vostès entren el pressupost al Consell fins a què Sindicatura l'admet a tràmit, passen una bona vintena de dies, i això per causes imputables a errors i mancances de forma i de contingut del projecte presentat pel Govern. Sàpiguen, també, que en data 3 de novembre, -amb el pressupost acceptat a tràmit com a mal menor per poder tirar endavant el procediment-, el Sr. síndic encara els adreçava una carta reclamant informació que havia quedat pendent.

Sàpiguen que, amb el termini tancat el dia 10 de novembre, es varen demanar dues pròrrogues, la primera, del CDA + Segle XXI (amb acord del nostre grup) i la segona, -de data primer de desembre, feta pel nostre grup parlamentari i, més que per interès propi, per un acord verbal entre jo mateix i l'Enric Tarrado, en què s'havia quedat que si calia una pròrroga la demanàrem, em comprometia a fer-ho, -el Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

No crec que el Sr. Tarrado em desmenteixi si dic que era el seu grup el que estava més interessat a què es demanés aquesta pròrroga. En tot cas per a mi, va ser un honor poder complir una paraula i poder donar compliment al compromís que havia tingut amb ell.

Dit això, les coses se situen en un altre punt del que alguns volen vendre, val la pena encara, referir-se a la darrera part del tràmit, la de la discussió de l'esmena a la totalitat i la del treball en comissió.

Ja els he dit que no m'agradava entrar en aquests detalls, però ara que hem arribat fins aquí, potser val la pena arribar fins al final.

Tancat el període d'esmenes, -el dia 28 de desembre-, i per qüestions estrictes de reglament, el debat s'havia de produir durant el gener. El nostre grup va proposar els dies immediatament posteriors a Reis, proposta que no va ser acceptada per la majoria que va portar el debat, -la majoria, evidentment, no el Grup Parlamentari Socialdemòcrata-, al dia 18 de gener.

Pel que fa al tràmit parlamentari, aquest es va iniciar el 31 de gener, avançant una anàlisi general i una part de discussió d'esmenes i reservant dues dates per poder-lo cloure, que van ser: el 8 i el 14 de febrer.

En la reunió del dia 8, els consellers del Grup Parlamentari Socialdemòcrata vam comunicar a la resta de membres de la comissió que, si volien, nosaltres estàvem en disposició de tancar el debat aquell mateix dia. No es va fer així i va caldre encara una altra reunió, la del dia 14, per tancar definitivament el treball en comissió.

Fins i tot amb aquesta data, el debat que avui tenim, s'hauria pogut produir entre la darrera setmana de febrer i la primera setmana de març, avançant-nos en dues o tres setmanes al calendari que s'ha acabat seguint.

No hi va haver voluntat de fer-ho, i nosaltres ho lamentem. Avui, quinze de març, arribem al final del trajecte. Tard, ben segur.

Però, que no és digui que ha sigut l'oposició que ha posat pals a les rodes. No ha estat així sinó ben al contrari.

I perquè en quedi constància, deixo dit tot això, -sobre el retard-, que hauria, -torno a repetir-, preferit estalviar-me de dir-ho.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Moltes gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, vull agrair l'explicació de vot que ha fet el Sr. Tarrado, fonamentada en aquesta responsable o aquest fet de sentir-se responsable del funcionament de l'economia andorrana, i en aquesta consideració que en aquest moment actuar sense pressupost no seria bo per Andorra. Jo li agraeixo.

Per altra banda, també vull manifestar dos o tres coses en relació amb l'exposat que ha fet el Sr. Alay. Vull dir-li que inicialment he estat content de sentir-lo, i dir-li que molt content de sentir-lo. Però de mica en mica, el que ha anat passant en el seu exposat, ja n'he estat menys. Perquè el que he entès que era una certa *mea culpa* el global, fent responsable a tota aquesta Cambra i demanant excuses a Andorra perquè un pressupost no es podia tenir a tràmit tant temps, perquè malgrat estiguéssim complint escrupolosament el que la nostra normativa estableix quant a terminis i actuacions, he vist que després això s'anava transformant en un discurs en el que vostès són els bons i els demés són els dolents.

I jo ho sento, però això no ho puc compartir, perquè en aquest procés que ha durat tants dies, -180 i escaig-, que aixequi el dit el que no està lliure de culpa, i li dic amb tota l'estima del món. No val dir jo sóc el bo i els demés són els dolents. Jo ho faig bé, i els demés ho fan tot malament. Això no és així.

La guinda final i aquí li he de contestar, ha sigut el tràmit d'esmenes i la discussió en comissió.

Vostè sap, perquè ho ha viscut, que nosaltres portàvem el primer dia, -el primer dia-, un resum, jo diria resum executiu a un treball fet. I no m'ho negarà.

Les coses són com són, i el que no farem, -diguéssim-, és coartar la discussió en comissió. Ni ho he fet mai, ni ho penso fer com a president. Malgrat en alguns casos n'he tingut ganes, no ho he d'amagar.

Només això, lamento que en aquest moment que vostè podia haver aprofitat l'ocasió per reconèixer una part de culpa, almenys una petita part, davant d'Andorra, no ho hagi fet.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

Intervé el Govern?

No hi ha intervenció pel Govern.

Hi ha alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Per CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí, ja que he estat citat pel Sr. Alay.

Jo volia puntualitzar que sí que és cert, i ho vam fer de comú acord, que vam acordar de demanar més terminis d'esmenes per la feina que representava. Almenys per a nosaltres representava molta feina sent un grup parlamentari petit. Però en fi, no va ser ni el Partit Socialdemòcrata el primer, ni nosaltres els segons. Vull dir, jo em vaig brindar a començar. Entenc que no juguem ara a veure el que passa primer i el que passa segon. Jo entenc que si hagués demanat el primer pas d'esmenes, el Sr. Alay, en representació del Partit Socialdemòcrata, jo també tenia el compromís de demanar el segon. Vull que quedi clar.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció?

No hi ha cap més intervenció?

Doncs, procediríem a la seva votació.

Sr. secretari si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No
M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí
M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : No
M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : No
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : No
M. I. Sr. Jordi Font Mariné : No
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí
M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Brangueret : Sí
M. I. Sra. Mariona González Reolit : No
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí
M. I. Sr. Esteve López Montanya : No
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, acabada la votació, procedirem a fer el recompte, Sr. secretari de torn si sou tan amable?

El Sr. Esteve López:

14 vots a favor, 2 abstencions i 12 en contra.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de Llei de pressupost per a l'exercici del 2007, així com el projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

Sense més, s'aixeca la sessió...

Sí perdó.

Hi ha una justificació de vot?

Un moment si us plau, han demanat una justificació de vot.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, intervé el vicepresident. Teniu la paraula Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Encara que ho ha apuntat... -breument, seré molt breu, el Reglament diu breu, seré molt breu-, encara que ho ha apuntat el company a l'inici de la intervenció final, volia dir que, ja ho vam dir el dia 18 de gener, evidentment, que hi havia molts temes, -i ho va exposar el president-, que no estan d'acord amb el pressupost; així i tot, només vam fer unes esmenes, no sobre tots els temes, en vam fer una quarantena, -o no s'hi va arribar. Però és clar, d'aquestes quaranta només se'ns en van aprovar dos, -tres, però una era pactada pels tres grups parlamentaris. Avui no se n'ha aprovat cap, i per tant, ens ha sigut impossible, encara que ho haguéssim volgut, -no dic votar el pressupost, perquè això ja era impossible des d'entrada-, adoptar potser alguna altra postura. El que sí he de dir, -i amb això acabo-, és que estem contents que s'hagi aprovat el pressupost amb una petita part, perquè així s'hauran acabat les fal·làcies d'acusar, pensem que, injustament al Parlament, -a cap grup parlamentari-, al Parlament de la mala gestió, penso, del Govern.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez per la seva explicació de vot.

Doncs, si no hi ha cap més explicació de vot, ara sí, s'aixeca la sessió.

(Són les 20.11 h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877